The Holy Bible: Tagalog Portion

by

Anonymous

About *The Holy Bible: Tagalog Portion*

Title:	The Holy Bible: Tagalog Portion
URL:	http://www.ccel.org/ccel/bible/tl.html
Author(s):	Anonymous
Publisher:	Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library
Description:	This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.
Source:	The Unbound Bible
Language:	tl
Rights:	Public Domain
Date Created:	2002-12-31
CCEL Subjects:	All; Bible;

Table of Contents

About This Book. . . . p. ii
Title Page. . . . p. 1
New Testament. . . . p. 2
John. . . . p. 2
John 1. . . . p. 2
John 2. . . . p. 2
John 3. . . . p. 4
John 4. . . . p. 6
John 5. . . . p. 8
John 6. . . . p. 10
John 7. . . . p. 13
John 8. . . . p. 14
John 9. . . . p. 17
John 10. . . . p. 19
John 11. . . . p. 20
John 12. . . . p. 22
John 13. . . . p. 24
John 14. . . . p. 26
John 15. . . . p. 27
John 16. . . . p. 29
John 17. . . . p. 30
John 18. . . . p. 31
John 19. . . . p. 33
John 20. . . . p. 35
John 21. . . . p. 36
James. . . . p. 38
James 1. . . . p. 38
James 2. . . . p. 39
James 3. . . . p. 40
James 4. . . . p. 41
James 5. . . . p. 42

Holy Bible

Tagalog Portion

John

Chapter 1

[1]Sa pasimula pa ay naroroon na ang Salita. Ang Salita ay sumasa Diyos at ang Salita ay Diyos.
[2]Siya ay sumasa Diyos nang pasimula pa. [3]Ang lahat ng mga bagay ay nilikha sa pamamagitan
niya. Kung wala siya ay walang anumang nilikhang bagay na nalikha. [4]Ang buhay ay nasa kaniya
at ang buhay ay ang ilaw ng mga tao. [5]Ang ilaw ay nagliwanag sa kadiliman at ito ay hindi
naunawaan ng kadiliman. [6]May isang lalaking isinugong mula sa Diyos. Ang kaniyang pangalan
ay Juan. [7]Siya ay naparitong isang saksi upang magpatotoo tungkol sa ilaw upang ang lahat ay
sumampalataya sa pamamagitan niya. [8]Hindi siya ang ilaw ngunit siya ay sinugo upang magpatotoo
tungkol sa ilaw. [9]Ang tunay na ilaw ay iyong tumatanglaw sa bawat taong pumaparito sa sanlibutan.
[10]Siya ay nasa sanlibutan. Ang sanlibutan ay nilikha sa pamamagitan niya at hindi siya nakilala ng
sanlibutan. [11]Siya ay pumunta sa kaniyang sariling mga tao at hindi siya tinanggap ng kaniyang
sariling mga tao. [12]Datapuwat ang lahat ng tumanggap sa kaniya ay binigyan niya ng karapatang
maging mga anak ng Diyos. Sila ay ang mga sumampalataya sa kaniyang pangalan. [13]Sila ay
ipinanganak hindi sa dugo, hindi sa kalooban ng katawan, ni sa kalooban ng tao. Sila ay ipinanganak
mula sa Diyos. [14]Nagkatawang-tao ang Salita at tumahan sa gitna natin. Namasdan namin ang
kaniyang kaluwalhatian, ang kaluwalhatian ng bugtong na Anak ng Ama. Ang Salitang ito ay
puspos ng biyaya at katotohanan. [15]Si Juan ay nagpapatotoo tungkol sa kaniya. Siya ay sumigaw
at nagsabi: Siya ang aking sinasabing, ang paparitong kasunod ko ay lalong higit sa akin sapagkat
siya ay una sa akin. [16]Mula sa kaniyang kapuspusan ay tumanggap tayong lahat ng abut-abot na
biyaya. [17]Ang kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises. Ang biyaya at ang katotohanan ay
dumating sa pamamagitan ni Jesukristo. [18]Walang taong nakakita kailanman sa Diyos. Ang bugtong
na Anak na nasa piling ng Ama ang naghayag sa kaniya. [19]Ito ang patotoo ni Juan nang isugo sa
kaniya ng mga Judio ang mga pari at mga Levita mula sa Jerusalem. Isinugo sa kaniya ang mga
pari at mga Levita upang tanungin siya, Sino Ka? [20]Siya ay nagtapat at hindi nagkaila. Kaniyang
ipinagtapat: Hindi ako ang Kristo.

Chapter 2

[1]Nang ikatlong araw ay nagkaroon ng kasalan sa Cana ng Galilea. Naroroon ang ina ni Jesus.
[2]Si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay inanyayahan din sa kasalan. [3]Nang magkulang ang alak,
nagsabi ang ina ni Jesus sa kaniya: Wala na silang alak. [4]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ginang, bakit
ako mauugnay na kasama mo sa bagay na ito? Ang aking oras ay hindi pa dumarating. [5]Sinabi ng
kaniyang ina sa mga lingkod: Gawin ninyo ang anumang sasabihin niya sa inyo. [6]Mayroon doong

anim na tapayang bato na nakalagay alinsunod sa pagdadalisay ng mga Judio. Ang bawat isa ay
maaaring maglaman ng dalawampu hanggang tatlumpung galong tubig. 7 Sinabi ni Jesus sa mga
lingkod: Punuin ninyo ng tubig ang mga tapayan. Kanilang pinuno ang mga ito hanggang sa labi.
8 Sinabi niya sa kanila: Sumalok kayo ngayon at dalhin ninyo sa namamahala ng handaan. Kanilang
dinala ito. 9 Natikman ng namamahala ng handaan ang tubig na naging alak. Hindi niya alam kung
saan ito nanggaling ngunit alam ng mga lingkod na sumalok ng tubig. Dahil dito, tinawag ng
namamahala ng kapistahan ang katipang lalaki. 10 Sinabi niya sa kaniya: Unang inihahain ng bawat
lalaki ang mabuting alak. Ang mababang uri ay inihahain kapag marami na silang nainom.
Napamalagi mo ang mabuting alak hanggang ngayon. 11 Ang pasimulang ito ng mga tanda ay
ginawa ni Jesus sa Cana ng Galilea at nahayag ang kaniyang kaluwalhatian. Ang kaniyang mga
alagad ay sumampalataya sa kaniya. 12 Pagkatapos nito ay lumusong siya patungong Capernaum.
Kasama niya ang kaniyang ina, mga kapatid na lalaki at ang kaniyang mga alagad. Hindi sila nanatili
roon nang matagal. 13 Malapit na ang Araw ng Paglagpas sa mga Judio at umahon si Jesus patungong
Jerusalem. 14 Nakita niya sa templo ang mga nagtitinda ng mga toro, mga tupa at mga kalapati at
ang mga mamamalit-salapi na nakaupo. 15 Pagkagawa niya ng panghagupit na lubid ay tinaboy
niya silang lahat papalabas sa templo pati na ang mga tupa at ang mga toro. Ibinubo niya ang salapi
ng mga mamamalit-salapi at itinumba ang kanilang mga mesa. 16 Sa mga nagtitinda ng kalapati ay
sinabi niya: Alisin ninyo rito ang mga bagay na ito. Huwag ninyong gawing bahay-kalakal ang
bahay ng aking Ama. 17 Naalaala ng kaniyang mga alagad na nasusulat: Pinagharian ako ng
kasigasigan sa iyong bahay. 18 Sumagot nga ang mga Judio at sinabi sa kaniya: Anong tanda ang
maipapakita mo sa amin yamang ginawa mo ang mga bagay na ito? 19 Sumagot si Jesus at sinabi
sa kanila: Gibain ninyo ang templong ito at aking itatayo sa loob ng tatlong araw. 20 Sinabi nga ng
mga Judio: Apatnapu`t anim na taon ang pagtatayo ng templong ito at itatayo mo sa loob ng tatlong
araw? 21 Ang templo na kaniyang tinutukoy ay ang kaniyang katawan. 22 Sinabi nga nila sa kaniya:
Sino ka ba nang sa gayon ay maibigay namin ang kasagutan sa nagsugo sa amin. Ano ang masasabi
mo tungkol sa iyong sarili? 22 Nang ibinangon nga siya mula sa mga patay ay naalala ng kaniyang
mga alagad na sinabi niya ito sa kanila. Sumampalataya sila sa kasulatan at sa salita na sinabi ni
Jesus. 23 Sinabi niya: Ako ang tinig ng sumisigaw sa ilang. Tuwirin ninyo ang daan ng Panginoon.
Ganito ang sinabi ni Isaias na propeta. 23 Si Jesus ay nasa Jerusalem nang Araw ng Paglagpas. Sa
panahon ng kapistahan, marami ang sumampalataya sa kaniyang pangalan nang kanilang makita
ang mga tanda na ginawa niya. 24 Silang mga sinugo ay mga maka-Pariseo. 24 Gayon pa man hindi
ipinagkatiwala ni Jesus ang kaniyang sarili sa kanila dahil nakikilala niya ang lahat. 25 Tinanong
nila siya at sinabi sa kaniya: Bakit ka nagbabawtismo kung hindi ikaw ang Kristo, ni si Elias, ni
ang propeta? 25 Hindi niya kailangang magpatotoo ang sinuman tungkol sa tao sapagkat nalalaman
niya kung ano ang nasa kalooban ng tao. 26 Sinagot sila ni Juan na nagsasabi: Ako ay nagbabaw-tismo
ng tubig, ngunit sa inyong kalagitnaan ay may isang nakatayo na hindi ninyo kilala. 27 Siya ang
paparitong kasunod ko na lalong higit sa akin. Hindi ako karapatdapat na magkalag ng panali ng
kaniyang panyapak. 28 Ang mga bagay na ito ay nangyari sa Betabara, sa ibayo ng Jordan na

pinagbabawtismuhan ni Juan. 29Kinabukasan, nang makita ni Juan si Jesus na papalapit sa kaniya,
sinabi niya: Tingnan ninyo ang Kordero ng Diyos na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan. 30Siya
ang aking tinutukoy nang sabihin kong may naparitong kasunod ko na isang lalaki na lalong higit
sa akin sapagkat siya ay una sa akin. 31Hindi ko siya kilala ngunit upang maihayag siya sa Israel
ako nga ay naparitong nagbabawtismo sa tubig. 32Nagpatotoo si Juan na nagsasabi: Nakita ko ang
Espiritu na bumabang buhat sa langit tulad ng isang kalapati. Ito ay nanahan sa kaniya. 33Hindi
ko siya kilala ngunit ang nagsugo sa akin upang magbawtismo sa pamamagitan ng tubig ay siya
ring nagsabi sa akin: Kung kanino mo makikitang bababa at mananahan ang Espiritu siya ang
magbabawtismo ng Banal na Espiritu. 34Aking nakita at pinatotohanan na siya ang Anak ng Diyos.
35Kinabukasan ay nakatayo roong muli si Juan at ang dalawa niyang alagad. 36Pagtingin niya kay
Jesus na naglalakad, sinabi niya: Tingnan ninyo ang Kordero ng Diyos. 37Narinig siya ng dalawang
alagad nang siya ay magsalita. Sumunod sila kay Jesus. 38Paglingon ni Jesus at nakita silang
sumusunod sinabi niya sa kanila: Ano ang inyong hinahanap? Sinabi nila sa kaniya: Rabbi, na kung
liliwanagin ay Guro, saan ka nakatira? 39Sinabi niya sa kanila: Halikayo at inyong tingnan. Sila
ay pumaroon at nakita nila ang kaniyang tinitirahan. Nanatili silang kasama niya nang araw na
iyon, noon ay mag-iikasampu na ang oras. 40Ang isa sa dalawang nakarinig kay Juan at sumunod
kay Jesus ay si Andres. Siya ay kapatid ni Simon Pedro. 41Una niyang hinanap ang kaniyang
sariling kapatid na si Simon, at sinabi sa kaniya: Natagpuan namin ang Mesiyas. Ang kahulugan
ng Mesiyas ay Kristo. 42Isinama ni Andres si Simon kay Jesus. Pagtingin sa kaniya, sinabi ni Jesus:
Ikaw ay si Simon na anak ni Jonas, tatawagin kang Cefas. Kung isasalin ang Cefas ay Pedro.
43Kinabukasan ay ninais ni Jesus na pumunta sa Galilea. Nasumpungan niya si Felipe at sinabi sa
kaniya: Sumunod ka sa akin. 44Si Felipe ay taga-Betsaida na lunsod nina Andres at Pedro.
45Nasumpungan ni Felipe si Natanael at sinabi sa kaniya: Ang isinulat ni Moises sa kautusan at
isinulat ng mga propeta ay nasumpungan namin. Siya ay si Jesus, ang anak ni Jose na taga-Nazaret.
46Itinanong ni Natanael sa kaniya: May mabuti bang bagay na magmumula sa Nazaret? Sinabi sa
kaniya ni Felipe: Halika at tingnan mo. 47Nakita ni Jesus si Natanael na papalapit sa kaniya, sinabi
niya ang tungkol kay Natanael: Tingnan ninyo, ang isang tunay na taga-Israel, sa kaniya ay walang
daya. 48Itinanong sa kaniya ni Natanael: Papaano mo ako nakilala? Sumagot si Jesus at sinabi sa
kaniya: Bago ka pa tawagin ni Felipe ay nakita na kita nang ikaw ay nasa ilalim ng puno ng igos.
49Sumagot si Natanael at sinabi sa kaniya: Guro, ikaw ang Anak ng Diyos. Ikaw ang Hari ng Israel.
50Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: Sumasampalataya ka ba dahil sinabi kong nakita kita sa
ilalim ng puno ng igos? Makikita mo ang mga bagay na higit na dakila kaysa sa mga ito. 51Sinabi
ni Jesus sa kaniya: Totoong-totoong sinasabi ko sa iyo, mula ngayon ay makikita ninyong bukas
ang langit. Makikita ninyo ang mga anghel ng Diyos ay pumapaitaas at bumababa sa Anak ng Tao.

Chapter 3

1 May isang lalaki sa mga Pariseo na ang pangalan ay Nicodemo. Siya ay isang pinuno ng mga
Judio. 2 Pumunta siya kay Jesus nang gabi at nagsabi: Guro, alam namin na ikaw ay isang guro na
mula sa Diyos. Ito ay sa dahilang walang makagagawa ng mga tanda na iyong ginagawa malibang
sumasakaniya ang Diyos. 3 Tumugon si Jesus at sinabi sa kaniya: Totoong-totoong sinasabi ko sa
iyo, malibang ipanganak na muli ang isang tao, hindi niya makikita ang kaharian ng Diyos.
4 Itinanong ni Nicodemo sa kaniya: Papaano maipanganga-nak ang taong matanda na? Makapapasok
ba siyang muli sa bahay-bata ng kaniyang ina at ipanganak? 5 Sumagot si Jesus: Totoong-totoong
sinasabi ko sa iyo, malibang ang isang tao ay ipanganak ng tubig at ng Espiritu hindi siya
makapapasok sa kaharian ng Diyos. 6 Ang ipinanganak sa laman ay laman at ang ipinanganak sa
Espiritu ay espiritu. 7 Huwag kang magtaka sa sinabi ko sa iyong, Kinakailangang ipanganak kang
muli. 8 Ang hangin ay umiihip kung saan nito ibig. Naririnig mo ang ugong nito ngunit hindi mo
alam kung saan ito nanggagaling at kung saan pupunta. Gayon ang bawat ipinanganak sa Espiritu.
9 Tumugon si Nicodemo at sinabi sa kaniya: Papaano mangyayari ang mga bagay na ito? 10 Sumagot
si Jesus at sinabi sa kaniya: Ikaw ay guro sa Israel at hindi mo alam ang mga bagay na ito?
11 Totoong-totoong sinasabi ko sa iyo, ang aming nalalaman ay sinasabi namin. Pinatotohanan
namin ang mga nakita namin. Hindi ninyo tinanggap ang aming patotoo. 12 Hindi ninyo
pinani-walaan ang mga bagay na panlupa na sinabi ko sa inyo. Papaano ninyo paniniwalaan kung
sasabihin ko sa inyo ang mga panlangit na bagay? 13 Walang pumaitaas sa langit maliban sa kaniya
na bumabang mula sa langit. Siya ay ang Anak ng Tao na nasa langit. 14 Kung papaanong itinaas
ni Moises ang ahas sa ilang ay gayon kinakailangang itaas ang Anak ng Tao. 15 Ito ay upang ang
sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak kundi magkaroon ng buhay na walang
hanggan. 16 Lubos na iniibig ng Diyos ang sanlibutan kaya ipinagkaloob niya ang kaniyang bugtong
na anak upang ang sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak kundi magkaroon ng
buhay na walang hanggan. 17 Hindi sinugo ng Diyos ang kaniyang anak sa sanlibutan upang hatulan
ang sanlibutan. Sinugo niya ang kaniyang anak upang ang sanlibutan ay maligtas sa pamamagitan
niya. 18 Siya na sumasampalataya sa kaniya ay hindi hinahatulan. Ang hindi sumasampalataya ay
nahatulan na sapagkat siya ay hindi sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Diyos.
19 Ito ang hatol. Ang ilaw ay dumating sa sanlibutan at inibig ng mga tao ang kadiliman kaysa ilaw.
Ito ay dahil ang kanilang mga gawa ay masasama. 20 Ang bawat isang gumagawa ng masama ay
napopoot sa ilaw. Hindi siya lumalapit sa ilaw upang hindi malantad ang kaniyang mga gawa.
21 Siya na nagsasagawa ng katotohanan ay pumupunta sa ilaw upang maihayag na ang kaniyang
mga gawa ay ginawa sa pamamagitan ng Diyos. 22 Pagkatapos ng mga bagay na ito, pumunta si
Jesus at ang kaniyang mga alagad sa lupain ng Judea. Siya ay nanatili roong kasama nila at
nagbawtismo. 23 Si Juan ay nagbabawtismo rin sa Enon na malapit sa Salim sapagkat maraming
tubig doon. Sila ay pumaroon at nabawtismuhan. 24 Si Juan ay hindi pa nakabilanggo noon.
25 Nagkaroon ng isang katanungan ang mga alagad ni Juan at ang mga Judio tungkol sa pagdadalisay.
26 Sila ay lumapit kay Juan at sinabi sa kaniya: Guro, tingnan mo, ang kasama mo sa ibayo ng Jordan
na iyong pinatotohanan ay nagbabawtismo. Lahat ay pumupunta sa kaniya. 27 Tumugon si Juan at

nagsabi: Walang matatanggap ang isang tao malibang ito ay ipagkaloob sa kaniya mula sa langit.
[28]Kayo ang makapagpapatotoo na aking sinabi, hindi ako ang Kristo. Ako ay sinugong una sa
kaniya. [29]Ang may katipang babae ay ang katipang lalaki. Ang kaibigan ng katipang lalaki ay
nakatayo at nakikinig sa kaniyang tinig. Siya ay lubos na nagagalak sapagkat naririnig niya ang
tinig ng katipang lalaki. Sa ganito ring paraan ako ay lubos na nagagalak. [30]Kinakailangang siya
ay maging higit na dakila at ako ay maging higit na mababa. [31]Siya na nagmula sa itaas ay higit
sa lahat. Siya na nagmula sa lupa ay taga-lupa at nagsasalita ng ukol sa lupa. Siya na nagmula sa
langit ay higit sa lahat. [32]Siya na higit sa lahat ay nagpapatotoo sa kaniyang nakita at narinig.
Walang sinumang tumanggap ng kaniyang patotoo. [33]Siya na tumanggap ng kaniyang patotoo ay
nagtatak na ang Diyos ay totoo. [34]Siya na isinugo ng Diyos ay nagsasalita ng mga salita ng Diyos.
Ibinibigay ng Diyos ang Espiritu ng walang sukat. [35]Iniibig ng Ama ang Anak at ibinigay niya ang
lahat ng mga bagay sa kaniyang mga kamay. [36]Siya na sumasampalataya sa anak ay may buhay
na walang hanggan. Ang hindi sumasampalataya sa anak ay hindi makakakita ng buhay at ang poot
ng Diyos ay nananatili sa kaniya.

Chapter 4

[1]Nalaman ng Panginoon na narinig ng mga Pariseo ang ginagawa ni Jesus. Narinig nila na siya
ay nagkakaroon at nagbabawtismo ng ligit na maraming alagad kaysa kay Juan. [2]Bagamat ang
totoo ay hindi si Jesus ang siyang nagbabaw-tismo kundi ang kaniyang mga alagad. [3]Dahil dito,
umalis siya sa Judea at nagpuntang muli sa Galilea. [4]Kinakailangang magdaan siya sa Samaria.
[5]Pumunta nga siya sa Sicar na isang lunsod ng Samaria. Ito ay malapit sa lupaing ibinigay ni Jacob
sa kaniyang anak na si Jose. [6]Naroroon ang bukal ni Jacob. Dahil napagod si Jesus sa paglalakbay
siya ay umupo sa tabi ng balon. Mag-iika-anim na ang oras ng araw. [7]Dumating ang isang babaing
taga-Samaria upang sumalok ng tubig. Sinabi ni Jesus sa kaniya: Bigyan mo ako ng maiinom.
[8]Ang kaniyang mga alagad ay nagpunta na sa lunsod upang bumili ng pagkain. [9]Sinabi sa kaniya
ng babaing taga-Samaria: Bakit ka humihingi sa akin ng maiinom? Ikaw ay isang Judio samantalang
ako ay isang taga-Samaria. Ang mga Judio ay hindi nakikipag-ugnayan sa mga taga-Samaria.
[10]Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: Kung alam mo ang kaloob ng Diyos at kung sino siya na
nagsasabi sa iyo, bigyan mo ako ng maiinom, ay hihingi ka sa kaniya. Ibibigay niya sa iyo ang
tubig na buhay. [11]Sinabi ng babae sa kaniya: Ginoo, wala kang panalok at malalim ang balon. Saan
magmumula ang iyong tubig na buhay? [12]Mas dakila ka ba sa aming magulang na si Jacob? Siya
ang nagbigay sa amin ng balon. Siya ay uminom dito, gayon din ang kaniyang mga anak at ang
kaniyang mga hayop. [13]Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: Ang bawat isang uminom ng tubig
na ito ay muling mauuhaw. [14]Ang sinumang uminom ng tubig na ibibigay ko ay hindi na mauuhaw
magpakailanman. Ang tubig na aking ibibigay sa kaniya ay magiging balon ng tubig na mapapasa
kaniya. Ito ay bubukal sa buhay na walang hanggan. [15]Sinabi ng babae sa kaniya: Ginoo, bigyan

mo ako ng tubig na ito upang hindi na ako mauhaw ni pumunta rito upang sumalok. 16 Sinabi ni
Jesus sa kaniya: Humayo ka, tawagin mo ang iyong asawa at pumarito kayo. 17 Sumagot ang babae
at sinabi: Wala akong asawa. Sinabi ni Jesus sa kaniya: Mabuti ang sinabi mong wala kang asawa.
18 Ito ay sapagkat nagkaroon ka na ng limang asawa at ang kinakasama mo ngayon ay hindi mo
asawa. Totoo ang iyong sinabi. 19 Sinabi ng babae sa kaniya: Ginoo, sa pakiwari ko ikaw ay isang
propeta. 20 Sa bundok na ito sumamba ang aming mga ninuno. Sinasabi mo na ang pook na dapat
sambahan ay sa Jerusalem. 21 Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ginang, maniwala ka sa akin. Darating ang
oras na sasambahin ninyo ang Ama hindi sa bundok na ito ni sa Jerusalem. 22 Hindi ninyo nakikilala
ang sinasamba ninyo. Kilala namin ang aming sinasamba sapagkat ang kaligtasan ay sa mga Judio.
23 Darating ang oras at ngayon na nga, na ang mga tunay na mananamba ay sasamba sa Ama sa
espiritu at sa katotohanan. Hinahanap ng Ama ang mga gayong sumasamba sa kaniya. 24 Ang Diyos
ay espiritu. Sila na sumasamba sa kaniya ay dapat sumamba sa espiritu at katotohanan. 25 Sinabi
ng babae sa kaniya: Alam ko na ang Mesiyas na tinatawag na Kristo ay darating. Sa kaniyang
pagdating ay sasabihin niya sa amin ang lahat ng mga bagay. 26 Sinabi sa kaniya ni Jesus: Ako na
iyon, ako na nagsasalita sa iyo. 27 Nang sandaling iyon ay dumating ang kaniyang mga alagad. Sila
ay nagtaka na siya ay nakikipag-usap sa isang babae. Gayon pa man walang isa mang nagtanong
ng, ano ang iyong hinahanap o bakit ka nakikipag-usap sa kaniya? 28 Iniwan nga ng babae ang
kaniyang banga at nagpunta sa lunsod. Sinabi niya sa mga lalaki, 29 Halikayo, tingnan ninyo ang
isang lalaki na nagsabi sa akin ng lahat ng mga bagay na aking ginawa. Ito na kaya ang Kristo?
30 Lumabas nga sila sa lunsod at nagpunta kay Jesus. 31 Samantala, ipinakikiusap sa kaniya ng mga
alagad na nagsasabi: Guro, kumain ka. 32 Sinabi niya sa kanila: Mayroon akong kakaining pagkain
na hindi ninyo alam. 33 Nag-usap-usap nga ang mga alagad: May nagdala ba sa kaniya ng makakain?
34 Sinabi ni Jesus sa kanila: Ang aking pagkain ay ang gawin ang kalooban ng nagsugo sa akin at
tapusin ang kaniyang gawain. 35 Hindi ba sinasabi ninyo, apat na buwan pa bago dumating ang
tag-ani? Tingnan ninyo, sinasabi ko sa inyo, itaas ninyo ang inyong paningin at tingnan ang mga
bukid. Ito ay hinog na para anihin. 36 Ang nag-aani ay tumatanggap ng upa. Siya ay nagtitipon ng
bunga hanggang sa buhay na walang hanggan. Ito ay upang ang naghahasik at ang nag-aani ay
kapuwa magkasamang magalak. 37 Totoo ang kasabihan: Iba ang naghahasik at iba ang nag-aani.
38 Isinugo ko kayo upang mag-ani ng hindi ninyo pinagpaguran. Ibang tao ang nagpagod at kayo
ang nakinabang sa kanilang pinagpaguran. 39 Marami sa mga taga-Samaria sa lunsod na iyon ang
sumampalataya kay Jesus. Ito ay dahil sa sinabi ng babae. Siya ay nagpatotoong: Sinabi niya sa
akin ang lahat ng mga bagay na aking ginawa. 40 Kaya nga nang nagpunta kay Jesus ang mga
lalaking taga-Samaria ay hiniling nilang siya ay manatili na kasama nila. Siya ay nanatili roon ng
dalawang araw. 41 Marami pa ang mga nagsisampalataya dahil sa kaniyang salita. 42 Sinabi nila sa
babae: Sumasampalataya kami ngayon hindi na dahil sa sinabi mo. Kami ang nakarinig at aming
nalaman na ito na nga ang pinahiran. Siya ang Tagapagligtas ng sanlibutan. 43 Pagkaraan ng dalawang
araw na iyon, umalis siya roon at nagpunta sa Galilea. 44 Si Jesus ang siyang nagpatotoo: Ang isang
propeta ay walang karangalan sa kaniyang sariling bayan. 45 Kaya nang siya ay dumating sa Galilea,

tinanggap siya ng mga taga-Galilea na nagpunta rin sa kapistahan. Ito ay dahil nakita nila ang lahat
ng mga bagay na ginawa niya sa Jerusalem sa panahon ng kapistahan. [46]Nagpunta ngang muli si
Jesus sa Cana na nasa Galilea. Ito ang pook na kung saan ginawa niyang alak ang tubig. Naroroon
ang isang maharlikang lalaki. Ang kaniyang anak na lalaki na nasa Capernaum ay maysakit.
[47]Narinig ng maharlikang lalaki na si Jesus ay dumating sa Galilea mula sa Judea. Pagkarinig niya,
nagpunta siya kay Jesus at hiniling na siya ay lumusong at pagalingin ang kaniyang anak na lalaki.
Ito ay dahil ang kaniyang anak ay malapit nang mamatay. [48]Sinabi nga sa kaniya ni Jesus: Malibang
makakita ka ng mga tanda at mga kababalaghan ay hinding-hindi ka sasampalataya. [49]Sinabi ng
maharlikang lalaki sa kaniya: Ginoo, lumusong ka bago mamatay ang aking maliit na anak. [50]Sinabi
sa kaniya ni Jesus: Yumaon ka, buhay ang anak mong lalaki. Sinampalatayanan ng lalaki ang
salitang sinabi ni Jesus sa kaniya at siya ay umalis. [51]Nang siya ay lumulusong na ay sinalubong
siya ng kaniyang mga alipin. Kanilang iniulat na buhay ang kaniyang anak. [52]Tinanong niya sila
kung anong oras gumaling ang kaniyang anak. Kanilang sinabi sa kaniya: Kahapon nang ikapitong
oras ng araw nawala ang kaniyang lagnat. [53]Nalaman nga ng ama na sa ganoong oras sinabi ni
Jesus sa kaniya na ang anak niya ay buhay. Siya ay sumampalataya, pati ang buong sambahayan
niya. [54]Ito ang ikalawang tanda na ginawa ni Jesus sa kaniyang pagdating sa Galilea mula sa Judea.

Chapter 5

[1]Pagkatapos ng mga bagay na ito ay may kapistahan ang mga Judio. Si Jesus ay umahon sa
Jerusalem. [2]May dakong paliguan sa Jerusalem na nasa tabi ng tarangkahan ng mga tupa. Ito ay
tinatawag na Betesda sa wikang Hebreo. Ito ay mayroong limang oridor. [3]Dito ay may napakaraming
nakahandusay na mga maysakit. May mga bulag, pilay, at nanunuyot, na naghihintay ng paggalaw
ng tubig. [4]May mga panahon na lumulusong ang isang anghel sa dakong paliguan at ginagalaw
ang tubig. Ang unang makalu-song pagkatapos galawin ang tubig ay gumagaling sa anumang sakit
na mayroon siya. [5]Naroroon ang isang lalaki na tatlumpu`t walong taon nang maysakit. [6]Siya ay
nakita ni Jesus na nakahandusay. Nang malaman niya na matagal nang panahon na siya ay may
sakit ay sinabi sa kaniya: Nais mo bang gumaling? [7]Sinagot siya ng maysakit: Ginoo, wala akong
kasama na maglalagay sa akin sa dakong paliguan pagkagalaw sa tubig. Sa pagpunta ko roon ay
may nauunang lumusong sa akin. [8]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Bumangon ka, buhatin mo ang iyong
higaan at lumakad ka. [9]Dagling gumaling ang lalaki. Binuhat niya ang kaniyang higaan at lumakad.
Noon ay araw ng sabat. [10]Sinabi nga ng mga Judio sa pinagaling: Ngayon ay sabat, labag sa
kautusan na magbuhat ka ng higaan. [11]Sinagot niya sila: Ang nagpagaling sa akin ay siyang nagsabi
sa akin, buhatin mo ang iyong higaan at lumakad ka. [12]Tinanong nga nila siya: Sino ang lalaking
nagsabi sa iyong buhatin mo ang iyong higaan at lumakad ka? [13]Hindi kilala ng pinagaling kung
sino siya. Ito ay dahil si Jesus ay nakaalis na at maraming mga tao sa pook na iyon. [14]Pagkatapos
nito, natagpuan siya ni Jesus sa templo. Sinabi sa kaniya: Tingnan mo, ikaw ay magaling na. Huwag

ka nang magkasala upang hindi mangyari sa iyo ang malubhang bagay. [15]Umalis ang lalaki at
sinabi sa mga Judio na si Jesus ang nagpagaling sa kaniya. Ang Buhay sa Pamamagitan ng Anak
[16]Dahil dito, inusig ng mga Judio si Jesus. Pinagtangkaan nilang patayin siya sapagkat ginawa niya
ang mga bagay na ito sa araw ng sabat. [17]Sinabi sa kanila ni Jesus: Ang aking Ama ay gumagawa
hanggang ngayon at ako ay gumagawa. [18]Dahil dito ay lalo ngang pinagtangkaan ng mga Judio
na patayin siya. Ito ay sapagkat hindi lamang niya nilabag ang sabat kundi tinawag pa niyang
sariling Ama ang Diyos na ipinapantay ang kaniyang sarili sa Diyos. [19]Tumugon nga si Jesus at
sinabi sa kanila: Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, hindi makagagawa ng anuman ang Anak sa
kaniyang sarili malibang makita niya ang ginagawa ng Ama. Anumang mga bagay na ginagawa
ng Ama ay siya ring ginagawa ng Anak. [20]Mahal ng Ama ang Anak at ipinapakita niya sa kaniya
ang lahat ng mga bagay na kaniyang ginagawa. Higit na dakilang mga gawa kaysa sa mga ito ang
ipapakita niya sa kaniya upang kayo ay mamangha. [21]Kung papaanong ibinabangon ng Ama ang
mga patay at binubuhay gayon din binubuhay ng Anak ang nais niyang buhayin. [22]Ang Ama ay
hindi humahatol sa sino man ngunit ibinigay niya ang lahat ng paghatol sa Anak. [23]Ito ay upang
parangalan ng lahat ang Anak kung papaano nila pinarangalan ang Ama. Ang hindi nagpaparangal
sa Anak ay hindi nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa kaniya. [24]Totoong-totoo ang sinasabi ko
sa inyo. Ang dumirinig sa aking salita at sumasampalataya sa nagsugo sa akin ay may buhay na
walang hanggan. Siya ay hindi na hahatulan kundi lumipat na mula sa kamatayan tungo sa
kabuhayan. [25]Totoong-totoo ang sinasabi ko sa inyo. Ang oras ay darating at ito ay ngayon na.
Maririnig ng mga patay ang tinig ng Anak ng Diyos. Sila na nakarinig ay mabubuhay. [26]Kung
papaanong ang Ama ay mayroong buhay sa kaniyang sarili ay gayon din pinagkalooban niya ang
Anak na magkaroon ng buhay sa kaniyang sarili. [27]Ang karapatan ay ibinigay rin sa kaniya upang
magsagawa ng paghatol sapagkat siya ay Anak ng Tao. [28]Huwag ninyo itong ikamangha. Darating
ang oras na ang lahat ng nasa mga libingan ay makaririnig ng kaniyang tinig. [29]Sila ay lalabas,
ang mga gumawa ng mabuti ay bubuhaying muli patungo sa buhay. Ang mga gumawa ng masama
ay bubuhaying muli patungo sa kahatulan. [30]Wala akong magagawang anuman sa pamamagitan
ng aking sarili. Ako ay humahatol ayon sa naririnig ko. Ang aking hatol ay matuwid. Ito ay dahil
hindi ko hinahangad ang aking kalooban kundi ang kalooban ng Ama na nagsugo sa akin. [31]Kung
ako ay magpapatotoo tungkol sa aking sarili, ang aking patotoo ay hindi totoo. [32]Iba ang
nagpapatotoo tungkol sa akin at alam ko na ang patotoong pinatotohanan niya tungkol sa akin ay
totoo. [33]May pinapunta kayong mga Judio kay Juan at siya ay nagpatotoo sa katotohanan. [34]Hindi
ako tumatanggap ng patotoo mula sa tao datapuwat sinasabi ko ang mga bagay na ito upang kayo
ay maligtas. [35]Siya ang nagniningas at nagliliwanag na ilawan. Kayo ay pumayag na magalak ng
maikling panahon sa kaniyang liwanag. [36]Ako ay may patotoong mas higit kaysa patotoo ni Juan.
Ang mga gawain na ipinagkaloob sa akin ng Ama upang tapusin ay nagpapatotoo tungkol sa akin.
Ang mga gawaing ginagawa ko ay nagpapatotoong ang Ama ang nagsugo sa akin. [37]Ang Ama na
nagsugo sa akin ay siyang nagpatotoo tungkol sa akin. Kailan man ay hindi ninyo narinig ang
kaniyang tinig o nakita man ang kaniyang anyo. [38]Walang nanatiling salita niya sa inyo dahil hindi

kayo sumampalataya sa sinugo niya. 39Sinaliksik ninyo ang mga kasulatan sapagkat inaakala ninyo na sa mga ito ay may buhay na walang hanggan. Ang mga kasulatang ito ang nagpapatotoo tungkol sa akin. 40Ayaw ninyong lumapit sa akin upang kayo ay magkaroon ng buhay. 41Hindi ako tumatanggap ng pagluwalhati mula sa mga tao. 42Alam ko na wala kayong pag-ibig sa Diyos. 43Pumarito ako sa pangalan ng aking Ama at hindi ninyo ako tinanggap. Kung may ibang paparito sa kaniyang sariling pangalan ay siya ninyong tatanggapin. 44Papaano kayo makasasampalataya, kayo na tumatanggap ng papuri sa isa`t isa? Hindi ninyo hinahangad ang papuri na nagmumula sa iisang Diyos. 45Huwag ninyong isipin na isasakdal ko kayo sa Ama. Si Moises na inyong inasahan ang siyang magsasakdal sa inyo. 46Kung sumampalataya kayo kay Moises ay sasampalataya kayo sa akin. Siya ay sumulat tungkol sa akin. 47Kung hindi ninyo sinasampalatayanan ang kaniyang mga sinulat papaano ninyo sasampalatayanan ang aking mga salita? Pinakain ni Jesus ang Limang Libo

Chapter 6

2Mara-ming mga tao ang sumunod sa kaniya dahil nakita nila ang mga himala na kaniyang ginawa sa mga maysakit. 3Si Jesus ay umakyat sa bundok at umupo roon na kasama ng kaniyang mga alagad. 4Malapit na ang araw ng Paglagpas, ang kapistahan ng mga Judio. 5Nang magtaas ng paningin si Jesus nakita niya ang napakaraming taong papalapit sa kaniya. Sinabi niya kay Felipe: Saan tayo makabibili ngtinapay upang makakain ang mga ito? 6Pagkatapos ng mga bagay na ito ay tumawid si Jesus sa lawa ng Galilea. Ito ay ang lawa ng Tiberias. 6Sinabi niya ito upang subukin si Felipe sapagkat alam na niya kung ano ang kaniyang gagawin. 7Sumagot si Felipe sa kaniya: Ang dalawandaang denaryong tinapay ay hindi sapat sa kanila upang makatanggap ng kaunti ang bawat isa sa kanila. 8Si Andres, isa sa kaniyang mga alagad na kapatid ni Simon Pedro ay nagsabi sa kaniya: 9Mayroong isang batang lalaki rito na may limang tinapay na sebada at dalawang maliit na isda. Gasino na ito sa ganitong karaming tao? 10Sinabi ni Jesus: Paupuin ninyo ang mga tao. Madamo sa dakong iyon kaya naupo ang mga lalaki na ang dami ay humigit-kumulang sa limang libo. 11Kinuha ni Jesus ang mga tinapay. Nang makapagpasalamat siya, ipinamahagi niya sa mga alagad. Ito naman ay ipinamahagi ng mga alagad sa mga nakaupo. Gayundin ang ginawa sa mga isda, ito ay ipinamahagi gaano man ang kanilang ibigin. 12Nang sila ay mabusog, sinabi niya sa kaniyang mga alagad: Ipunin ninyo ang mga lumabis na bahagi upang walang masayang. 13Inipon nga nila ang mga lumabis. Nakapuno sila ng labindalawang bayong ng bahaging mula sa limang tinapay na sebada na lumabis sa mga kumain. 14Nakita ng mga tao ang tandang ginawa ni Jesus. Dahil dito kanilang sinabi: Ito na nga ang propeta na darating sa sanlibutan. 15Nalaman ni Jesus na sila ay lalapit at siya ay susunggaban upang gawing hari. Dahil dito siya ay umalis at muling nagpuntang nag-iisa sa bundok. 16Nang magtakipsilim na, lumusong ang mga alagad niya sa dagat. 17Sumakay sila sa bangka. Sila ay papatawid ng dagat patungong Capernaum.

Dumilim na at hindi pa nila kasama si Jesus. [18]Sa pag-ihip ng malakas na hangin, ang dagat ay
naging maalon. [19]Nang sila ay nakagaod na nang may lima o anim na kilometro nakita nila si Jesus.
Siya ay lumalakad sa ibabaw ng lawa papalapit sa bangka at sila ay natakot. [20]Sinabi niya sa kanila:
Ako ito, huwag kayong matakot. [21]Malugod nga nilang pinasakay si Jesus sa bangka. Kapagdaka,
ang bangka ay nasa bayang kanilang pupuntahan. [22]Kinabukasan, nakita ng mga taong nanatili sa
kabilang ibayo ng dagat na walang ibang bangka roon. Ang naroroon lang ay ang sinakyan ng mga
alagad ni Jesus. Alam nilang hindi sumama si Jesus sa kaniyang mga alagad sa bangka at sila lang
ang umalis. [23]May ibang mga bangkang dumating na mula sa Tiberias. Ito ay malapit sa pook na
kung saan kumain sila ng tinapay pagkatapos ipagpasalamat ng Panginoon. [24]Nakita nga ng mga
tao na wala si Jesus maging ang mga alagad niya. Pagkatapos sumakay rin sila sa mga bangka at
pumunta sa Capernaum, hinahanap nila si Jesus. [25]Natagpuan nila siya sa kabilang dako ng dagat.
Pagkakita nila, tinanong nila siya: Guro, kailan ka pumunta rito? [26]Sinagot sila ni Jesus at sinabi:
Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, hinanap ninyo ako hindi sa dahilang nakita ninyo ang mga
tanda. Ang dahilan ay nakakain kayo ng mga tinapay na sebada at nasiyahan. [27]Huwag kayong
gumawa para sa pagkaing nasisira. Gumawa kayo para sa pagkaing mananatili sa walang hanggang
buhay. Ito ay ang ibibigay sa inyo ng Anak ng Tao sapagkat siya ang tinatakan ng Diyos Ama.
[28]Sinabi nga nila sa kaniya: Ano ang gagawin namin upang aming magawa ang mga gawaing mula
sa Diyos? [29]Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila: Ito ang gawain mula sa Diyos, na kayo ay
sumampalataya sa kaniya na isinugo ng Ama. [30]Sinabi nga nila sa kaniya: Ano ngayon ang himalang
gagawin mo upang makita namin at sumampalataya kami sa iyo? Ano ang gagawin mo? [31]Ang
mga ninuno namin ay kumain ng mana sa ilang. Katulad ng nasusulat, binigyan niya sila ng tinapay
na kakainin na nagmula sa langit. [32]Sinabi nga ni Jesus sa kanila: Totoong-totoong sinasabi ko sa
inyo, hindi kayo binigyan ni Moises ng tinapay mula sa langit. Ang aking Ama ang nagbibigay sa
inyo ng tunay na tinapay mula sa langit. [33]Ang tinapay ng Diyos ay siya na bumabang mula sa
langit at nagbibigay ng buhay sa sanlibutan. [34]Kanila ngang sinabi sa kaniya: Panginoon, bigyan
mo kami ng tinapay na ito. [35]Sinabi ni Jesus sa kanila: Ako ang tinapay ng buhay. Siya na lumalapit
sa akin ay hinding-hindi na magugutom. Siya na sumasampalataya sa akin ay hinding-hindi na
mauuhaw kailanman. [36]Sinabi ko sa inyo, na nakita rin ninyo ako at hindi kayo sumampalataya.
[37]Ang lahat ng ibinigay sa akin ng Ama ay lalapit sa akin. Siya na lalapit sa akin ay hinding-hindi
ko itataboy. [38]Ang dahilan ay ito: Ako ay bumaba mula sa langit hindi upang gawin ang sarili kong
kalooban kundi ang kalooban niya na nagsugo sa akin. [39]Ito ang kalooban ng Ama na nagsugo sa
akin: Wala akong iwawaglit sa lahat nang ibinigay niya sa akin ngunit ibabangon siya sa huling
araw. [40]Ito ang kalooban niya na nagsugo sa akin: Ang bawat isa na nakakikita sa Anak at
sumasampalataya sa kaniya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan. Ibabangon ko siya sa
huling araw. [41]Ang mga Judio nga ay nagbulung-bulungan tungkol sa kaniya dahil sinabi niyang,
Ako ang tinapay na bumabang mula sa langit. [42]Sinabi nila: Ito si Jesus na anak ni Jose, hindi ba?
Kilala natin ang kaniyang ama at ina, hindi ba? Papaano nga niya masasabing, Ako ay bumabang
mula sa langit? [43]Tumugon nga si Jesus at sinabi sa kanila: Huwag kayong magbulung-bulungan.

[44]Walang taong makalalapit sa akin malibang ilapit siya ng Ama na nagsugo sa akin at ibabangon
ko siya sa huling araw. [45]Nasusulat sa aklat ng mga propeta: At silang lahat ay tuturuan ng Diyos.
Ang bawat isa nga na nakarinig sa Ama at natuto ay lumalapit sa akin. [46]Hindi sa nakita ng sinuman
ang Ama. Ang tanging nakakita sa Ama ay siya na mula sa Diyos. [47]Totoong-totoong sinasabi ko
sa inyo, siya na sumasampalataya sa akin ay may buhay na walang hanggan. [48]Ako ang tinapay
ng buhay. [49]Ang inyong mga magulang na mga patay na, ay kumain ng mana sa ilang. [50]Ito ang
tinapay na bumabang mula sa langit. Maaaring kumain nito ang sinuman at hindi mamamatay.
[51]Ako ang tinapay na buhay na bumabang mula sa langit. Ang sinumang makakain ng tinapay na
ito ay mabubuhay magpakailanman. Ang tinapay na aking ibibigay ay ang aking laman. Ito ang
aking ibibigay para sa buhay ng sanlibutan. [52]Nagtalo-talo nga ang mga Judio. Kanilang sinabi:
Papaano niya maibibigay sa atin ang kaniyang laman upang kainin? [53]Sinabi nga ni Jesus sa kanila:
Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, malibang kayo ay makakain ng laman ng Anak ng tao at
makainom ng kaniyang dugo ay wala kayong buhay. [54]Siya na kumakain ng aking laman at umiinom
ng aking dugo ay may buhay na walang hanggan. Ibabangon ko siya sa huling araw. [55]Ang aking
laman ay tunay na pagkain at tunay na ang aking dugo ay inumin. [56]Siya na kumakain ng aking
laman at umiinom ng aking dugo ay nananatili sa akin. Ako naman ay sumasa kaniya. [57]Ang buhay
na Ama ang nagsugo sa akin at ako ay nabubuhay dahil sa Ama. Gayon din ang kumakain sa akin.
Siya ay mabubuhay dahil sa akin. [58]Ito ang tinapay na bumabang mula sa langit. Hindi ito tulad
nang ang inyong mga ninuno ay kumain ng mana at ngayon ay mga patay na. Siya na kumakain
ng tinapay na ito ay mabubuhay magpakailanman. [59]Sinabi niya ang mga bagay na ito nang siya
ay nagtuturo sa bahay-sambahan sa Capernaum. [60]Marami nga sa kaniyang mga alagad na nang
marinig ito ay nagsabi: Mahirap ang pananalitang ito. Sino ang makauunawa nito? [61]Nalalaman
ni Jesus sa sarili niya na nagbubulung-bulungan ang kaniyang mga alagad tungkol dito. Sinabi niya
sa kanila: Nakakatisod ba ang sinabi ko sa inyo? [62]Gaano pa kaya kung makita ninyo ang Anak
ng Tao na pumapaitaas sa dati niyang kinaroroonan? [63]Ang Espiritu ang siyang bumubuhay.
Walang napapakinabangan ang laman. Ang mga salitang sinasabi ko sa inyo ay espiritu at buhay.
[64]Mayroong ilan sa inyo na hindi sumasampalataya. Alam ni Jesus nang simula pa kung sino sila
na hindi sasampalataya at kung sino ang magkakanulo sa kaniya. [65]Sinabi niya: Kaya nga sinabi
ko sa inyo, walang sinumang makalalapit sa akin malibang loobin ito ng aking Ama. [66]Mula noon
marami sa kaniyang mga alagad ang bumalik at hindi na sumama sa kaniya. [67]Kayat sinabi ni Jesus
sa labindalawa: Nais din ba ninyong umalis? [68]Sinagot siya ni Simon Pedro: Panginoon, kanino
kami pupunta? Nasa iyo ang mga salita ng walang hanggang buhay. [69]Kami ay sumampalataya at
nalaman namin na ikaw ang Kristo, ang Anak ng buhay na Diyos. [70]Sinagot sila ni Jesus: Pinili
ko kayong labindalawa at isa sa inyo ay diyablo, hindi ba? [71]Ang tinutukoy niya ay si Judas na
taga-Keriot, anak ni Simon. Siya ang magkakanulo sa kaniya. Siya ay isa sa labindalawa.

Chapter 7

1 Pagkatapos ng mga bagay na ito, si Jesus ay naglibot sa Galilea. Ayaw niyang maglibot sa
Judea dahil pinagta-tangkaan siyang patayin ng mga Judio. 2 Ang kapistahan ng mga kubol ng mga
Judio ay malapit na. 3 Kaya nga, sinabi sa kaniya ng mga kapatid niyang lalaki: Umalis ka rito.
Pumunta ka sa Judea nang makita rin ng mga alagad mo ang mga gawang ginagawa mo. 4 Ang
isang tao na nagnanais na makilala ng madla ay hindi gumagawa ng anuman ng palihim. Kung
ginagawa mo ang mga bagay na ito, ipakita mo ang iyong sarili sa sanlibutan. 5 Maging ang mga
kapatid niyang lalaki ay hindi sumasampalataya sa kaniya. 6 Kaya nga sinabi ni Jesus sa kanila:
Ang aking oras ay hindi pa dumarating ngunit ang inyong oras ay laging handa. 7 Hindi magagawa
ng sanlibutan na kapootan kayo ngunit ito ay napopoot sa akin dahil nagpatotoo ako tungkol dito.
Nagpatotoo ako na ang mga gawa nito ay masama. 8 Umahon kayo sa kapistahang ito. Hindi pa
ako aahon sa kapistahang ito dahil ang aking oras ay hindi pa nagaganap. 9 Pagkasabi niya sa kanila
ng mga bagay na ito, nanatili siya sa Galilea. 10 Pagkaahon ng mga kapatid niyang lalaki ay umahon
din siya sa kapistahan. Umahon siya ng hindi hayag kundi parang palihim. 11 Inabangan nga siya
ng mga Judio sa kapistahan at nagtanong: Nasaan siya? 12 Nagkaroon ng maraming bulung-bulungan
sa mga tao tungkol sa kaniya. Sabi ng iba, siya ay mabuti. Sabi ng iba, hindi, kaniyang dinadaya
ang mga tao. 13 Magkagayon man, walang nagsalita ng hayag tungkol sa kaniya dahil sa takot sa
mga Judio. 14 Nang nasa kalagitnaan na ang kapistahan ay umahon si Jesus sa templo at nagturo.
15 Namamangha ang mga Judio na nagsasabi: Papaanong nagkaroon ng kaalaman ang taong ito
gayong hindi naman siya nag-aral? 16 Sinagot sila ni Jesus at sinabi: Ang aking turo ay hindi sa
akin kundi sa kaniya na nagsugo sa akin. 17 Kung ang sinuman ay maghahangad na gumawa ng
kalooban ng Diyos ay malalaman niya ang tungkol sa turo. Malalaman niya kung ito ay mula sa
Diyos o ako ay nagsasalita mula sa aking sarili. 18 Siya na nagsasalita mula sa kaniyang sarili ay
naghahangad ng kaniyang sariling kaluwalhatian. Siya na naghahangad ng kaluwalhatian ng nagsugo
sa kaniya ay totoo. Sa kaniya ay walang kalikuan. 19 Binigyan kayo ni Moises ng kautusan, hindi
ba? Gayunman, walang nagsasagawa isa man sa inyo ng kautusan? Bakit hinahangad ninyo akong
patayin? 20 Sumagot ang mga tao at sinabi: Ikaw ay mayroong demonyo. Sino ang naghahangad
na pumatay sa iyo? 21 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila: Isang gawa ang aking ginawa at kayong
lahat ay namangha. 22 Kaya nga binigyan kayo ni Moises ng pagtutuli, bagamat hindi ito mula kay
Moises kundi sa mga ninuno. Sa araw ng sabat ay tinutuli ninyo ang isang lalaki. 23 Sa araw ng
sabat ay nagtutuli kayo ng isang lalaki upang huwag lumabag sa kautusan ni Moises. Ano at nagagalit
kayo sa akin dahil pinagaling ko ang isang lalaki sa araw ng sabat? 24 Huwag kayong humatol ayon
sa nakikita. Humatol kayo ng matuwid na paghatol. 25 Sinabi nga ng ilan sa mga taga-Jerusalem:
Hindi ba siya ang kanilang pinagtatangkaang patayin? 26 Narito, siya ay hayagang nagsasalita at
wala silang sinasabi sa kaniya. Talaga kayang kinikilala ng mga namumuno na ito nga ang Kristo?
27 Alam natin kung saan nagmula ang taong ito. Kapag dumating ang Kristo ay walang nakaaalam
kung saan siya nagmula. 28 Sa malakas na tinig nga ay nagtuturo si Jesus sa templo. Kaniyang

sinabi: Kilala ninyo ako at alam ninyo ang aking pinagmulan. Hindi ako naparito nang sa sarili ko
lamang. Siya na nagsugo sa akin ay totoo. Hindi ninyo siya kilala. 29 Kilala ko siya dahil ako ay
mula sa kaniya at ako ay isinugo niya. 30 Tinatangka nga nilang dakpin siya ngunit walang humuli
sa kaniya. Ito ay dahil hindi pa dumarating ang kaniyang oras. 31 Marami sa mga tao ang
sumampalataya sa kaniya. Kanilang sinabi: Kapag dumating ang Kristo, gagawa ba siya ng higit
na maraming tanda? Mas marami pa kaya kaysa sa ginawa ng lalaking ito? 32 Nang nag-usap-usap
ang mga tao tungkol sa kaniya, narinig ito ng mga Pariseo. Ang mga Pariseo at ang mga punong-pari
ay nagsugo ng kanilang mga tauhan upang dakpin siya. 33 Kayat sinabi ni Jesus sa kanila:
Makakasama pa ninyo ako nang maikling panahon. Pagkatapos, ako ay pupunta sa nagsugo sa akin.
34 Hahanapin ninyo ako at hindi ninyo ako matatagpuan. Hindi kayo makapupunta sa kinaroroonan
ko. 35 Ang mga Judio nga ay nag-usap-usap: Saan ba siya pupunta na hindi natin siya matatagpuan?
Siya ba ay pupunta sa mga Judio na kumalat sa mga Griyego at tuturuan ang mga Griyego? 36 Ano
ang salitang ito na sinabi niyang, hahanapin ninyo ako at hindi ninyo ako matatagpuan. Hindi kayo
makapupunta sa kinaroroonan ko. 37 Sa huli at dakilang araw ng kapistahan, tumayo si Jesus. Sa
malakas na tinig siya ay nagsabi: Kung ang sinuman ay nauuhaw, hayaan siyang lumapit sa akin
at uminom. 38 Mangyayari sa sumasampalataya sa akin ang gaya ng sinabi ng kasulatan.
Magkakaroon siya ng ilog ng tubig na buhay. Ito ay aagos mula sa loob niya. 39 Sinabi niya ito
patungkol sa Espiritu na tatanggapin ng mga sumasampalataya sa kaniya. Hindi pa naibibigay ang
Banal na Espiritu dahil hindi pa naluluwalhati si Jesus. 40 Marami nga sa mga tao, nang marinig
ang pananalitang ito ay nagsabi: Ito na nga ang propeta. 41 Ang iba ay nagsabi: Ito ang Kristo. Ang
iba naman ay nagsabi: Kung gayon, manggagaling ang Kristo sa Galilea? 42 Hindi ba sinabi ng
kasulatan na ang Kristo ay magmumula sa binhi ni David? Hindi ba siya ay magmumula sa bayan
ng Bethlehem na siyang kinaroonan ni David? 43 Nagkaroon nga ng pagkakabaha-bahagi ang mga
tao dahil kay Jesus. 44 Ang iba ay nagtangkang dakpin siya ngunit walang humuli sa kaniya. 45 Ang
mga tauhan ay pumunta sa mga punong-pari at mga Pariseo. Sinabi nila sa kanila: Bakit hindi ninyo
siya dinala? 46 Sumagot ang mga tauhan: Walang taong nakapagsalita tulad ng taong ito. 47 Sinagot
nga sila ng mga Pariseo: Nadaya rin ba kayo? 48 Mayroon ba sa mga pinuno o sa mga Pariseo na
sumampalataya sa kaniya? 49 Ang mga taong ito na hindi nakaaalam ng kautusan ay mga isinumpa.
50 Si Nicodemo, na nagpunta kay Jesus nang gabi, ay kasama nila. Sinabi niya sa kanila: 51 Ang
ating kautusan ay hindi humahatol sa isang tao kung hindi muna siya naririnig nito o hindi muna
inaalam ang kaniyang ginagawa, hindi ba? 52 Sumagot sila at sinabi sa kaniya: Ikaw ba ay
taga-Galilea rin? Saliksikin mo at tingnan sapagkat walang propetang nagbuhat sa Galilea. 53 Ang
bawat isa ay umuwi sa kani-kaniyang tahanan.

Chapter 8

1Si Jesus ay nagpunta sa Bundok ng mga Olibo. 2Sa pagbubukang-liwayway, siya ay nagpuntang
muli sa templo. Ang lahat ng mga tao ay lumapit sa kaniya. Siya ay umupo at tinuruan sila. 3Dinala
sa kaniya ng mga guro ng kautusan at ng mga Pariseo ang isang babae na nahuling nangangalunya.
Inilagay nila siya sa kalagitnaan. 4Sinabi nila sa kaniya: Guro, ang babaing ito ay nahuli sa paggawa
ng pangangalunya. 5Iniutos sa amin ni Moises sa kautusan, na batuhin ang katulad nito. Ano ang
masasabi mo? 6Ito ay kanilang sinabi upang subukin siya nang mayroon silang maisakdal laban
sa kaniya. Yumukod si Jesus, sumulat sa lupa sa pamamagitan ng kaniyang daliri. 7Sa patuloy
nilang pagtatanong sa kaniya ay tumuwid siya. Sinabi niya sa kanila: Ang sinumang walang
kasalanan sa inyo ang siyang maunang bumato sa kaniya. 8Siya ay muling yumukod at sumulat
sa lupa. 9Sila na nakarinig nito ay sinumbatan ng kanilang mga budhi. Dahil dito, sila ay isa-isang
lumabas, simula sa matatanda hanggang sa kahuli-hulihan. Naiwan si Jesus gayon din ang babae
na nakatayo sa kalagitnaan. 10Nang tumuwid si Jesus ay wala siyang nakita maliban sa babae.
Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ginang, nasaan ang mga nagsasakdal sa iyo? Wala bang humatol sa iyo?
11Sinabi niya: Wala, Ginoo. Sinabi ni Jesus sa kaniya: Kahit ako man ay hindi hahatol sa iyo.
Humayo ka at huwag nang magkasala. 12Nang magkagayon, nagsalitang muli si Jesus sa kanila.
Sinabi niya: Ako ang ilaw ng sanlibutan. Siya na sumusunod sa akin ay hinding-hindi lalakad sa
kadiliman. Siya ay magkakaroon ng ilaw ng buhay. 13Sinabi nga ng mga Pariseo sa kaniya:
Nagpapatotoo ka sa iyong sarili. Ang iyong patotoo ay hindi totoo. 14Sumagot si Jesus at sinabi
sa kanila: Bagamat ako ang nagpapatotoo sa aking sarili, ang patotoo ko naman ay totoo. Ito ay
dahil alam ko kung saan ako nanggaling at kung saan ako pupunta. Hindi ninyo alam kung saan
ako nanggaling at kung saan ako pupunta. 15Humahatol kayo ayon sa laman. Wala akong
hinahatulang sinuman. 16Ngayong humahatol ako, ang aking hatol ay totoo dahil ako ay hindi
nag-iisa. Kasama ko ang aking Ama na nagsugo sa akin. 17Nasusulat din sa inyong kautusan, na
ang patotoo ng dalawang tao ay totoo. 18Ako ang isang nagpapatotoo sa aking sarili at ang Ama
na nagsugo sa akin ay nagpapatotoo tungkol sa akin. 19Sinabi nga nila sa kaniya: Nasaan ang iyong
Ama? Sumagot si Jesus: Hindi ninyo ako nakikilala, ni ang aking Ama. Kung nakikilala ninyo ako
ay nakikilala rin ninyo ang aking Ama. 20Ang mga salitang ito ay sinabi ni Jesus nang siya ay
nagtuturo sa templo. Sila ay nasa silid na pinaglalagyan ng mga kaloob. Walang taong dumakip sa
kaniya sapagkat hindi pa dumarating ang kaniyang oras. 21Muling sinabi ni Jesus sa kanila: Ako
ay aalis at hahanapin ninyo ako. Kayo ay mamamatay sa inyong mga kasalanan. Hindi kayo
makapupunta sa aking pupuntahan. 22Sinabi nga ng mga Judio: Magpapakamatay ba siya kaya
niya sinabing, sa aking pupuntahan ay hindi kayo makapupunta? 23Sinabi niya sa kanila: Kayo ay
mga taga-ibaba, ako ay taga-itaas. Kayo ay mga taga-sanlibutang ito, ako ay hindi taga-sanlibutan.
24Sinasabi ko nga sa inyo na kayo ay mamamatay sa inyong mga kasalanan. Kung hindi kayo
sumasampalataya na ako nga iyon, mamamatay kayo sa inyong mga kasalanan. 25Sinabi nga nila
sa kaniya: Sino ka ba? Sinabi ni Jesus sa kanila: Ako iyong sinabi ko sa inyo nang pasimula pa.
26Marami akong mga bagay na sasabihin at ihahatol sa inyo. Siya na nagsugo sa akin ay totoo.
Kung ano ang narinig ko mula sa kaniya ay sinasabi ko sa sanlibutan. 27Hindi nila naunawaan na

ang sinabi niya sa kanila ay tungkol sa Ama. [28]Sinabi nga ni Jesus sa kanila: Kapag naitaas na
ninyo ang Anak ng tao ay saka ninyo makikilala na ako nga siya. Malalaman ninyo na wala akong
ginagawa ng sarili ko. Kung papaano itinuro sa akin ng Ama ay sinasabi ko ang mga bagay na ito.
[29]Siya na nagsugo sa akin ay kasama ko. Hindi ako iniwang mag-isa ng Ama sapagkat lagi kong
ginagawa ang mga bagay na nakalulugod sa kaniya. [30]Nang sinabi niya ang mga bagay na ito,
maraming sumampalataya sa kaniya. Ang mga Anak ni Abraham [31]Sinabi nga ni Jesus sa mga
Judio na sumampalataya sa kaniya: Kung mananatili kayo sa aking salita, tunay na kayo ay aking
mga alagad. [32]Malalaman ninyo ang katotohanan at ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo.
[33]Sila ay sumagot sa kaniya: Kami ay binhi ni Abraham at kailanman ay hindi naging alipin ninuman.
Papaano mo nasabi na kami ay magiging malaya? [34]Sumagot si Jesus sa kanila: Totoong-totoong
sinasabi ko sa inyo, ang sinumang nagkakasala ay alipin ng kasalanan. [35]Ang alipin ay hindi
nananatili sa bahay magpakailanman. Ang anak ay nananatili magpakailanman. [36]Kung palalayain
nga kayo ng anak, tunay na kayo ay magiging malaya. [37]Nalalaman ko na kayo ay binhi ni Abraham
ngunit pinagtatangkaan ninyo akong patayin. Ito ay dahil ang aking salita ay walang puwang sa
inyo. [38]Sinasabi ko ang mga bagay na aking nakita sa aking Ama. Ginagawa naman ninyo ang
mga bagay na nakita ninyo sa inyong ama. [39]Sila ay sumagot at sinabi sa kaniya: Si Abraham ang
aming ama. Sinabi ni Jesus sa kanila: Kung kayo ay mga anak ni Abraham, gagawin ninyo ang
mga gawa ni Abraham. [40]Ako ngayon ay pinagtatangkaan ninyong patayin. Ako ang taong nagsabi
sa inyo ng katotohanang narinig ko mula sa Diyos. Ito ay hindi ginawa ni Abraham. [41]Ginagawa
ninyo ang mga gawa ng inyong ama. Sinabi nga nila sa kaniya: Kami ay hindi ipinanganak sa
pakikiapid. Kami ay mayroong isang ama, ang Diyos. [42]Sinabi nga ni Jesus sa kanila: Kung ang
Diyos ang inyong Ama, iibigin ninyo ako. Ako ay nagmula at dumating mula sa Diyos. Hindi ako
naparito sa aking sarili kundi sinugo niya ako. [43]Bakit hindi ninyo nauunawaan ang aking pananalita?
Ang dahilan ay hindi kayo makarinig ng aking salita. [44]Kayo ay sa inyong ama, ang diyablo. Ang
mga nasa ng inyong ama ang nais ninyong gawin. Siya ay mamamatay-tao buhat pa nang una. Siya
ay hindi nananatili sa katotohanan sapagkat walang katotohanan sa kaniya. Kapag siya ay nagsasalita
ng kasinungalingan, siya ay nagsasalita sa ganang kaniya. Siya ay sinungaling at ama ng
kasinungalingan. [45]Dahil nagsasabi ako sa inyo ng katotohanan, hindi kayo sumasampa-lataya sa
akin. [46]Sino sa inyo ang susumbat sa akin tungkol sa kasalanan? Kung ako ay nagsasabi ng
katotohanan, bakit hindi kayo sumasampalataya sa akin? [47]Siya na nasa Diyos ay nakikinig ng
mga salita ng Diyos. Kaya nga hindi kayo nakikinig ay sapagkat hindi kayo sa Diyos. [48]Sumagot
nga ang mga Judio at sinabi sa kaniya: Hindi ba tama ang aming sinabi na ikaw ay taga-Samaria
at mayroong demonyo? [49]Sumagot si Jesus: Wala akong demonyo. Pinararangalan ko ang aking
Ama at sinisira naman ninyo ang aking karanga-lan. [50]Hindi ko hinahangad ang aking karangalan.
May isang naghahangad nito at humahatol. [51]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, kung ang sino
man ay tutupad ng aking salita ay hinding-hindi makararanas ng kamatayan magpakailanman.
[52]Sinabi nga ng mga Judio sa kaniya: Alam na namin ngayon na mayroon kang demonyo. Si
Abraham at ang mga propeta ay namatay. Sinasabi mo na kung ang sinuman ay tutupad ng iyong

salita ay hindi makararanas ng kamatayan. [53]Higit ka bang dakila kaysa aming amang si Abraham?
Siya ay namatay na gayon din ang mga propeta. Ano ba ang palagay mo sa iyong sarili? [54]Sumagot
si Jesus: Kung pinararangalan ko ang aking sarili, ang aking karangalan ay walang kabuluhan. Ang
aking Ama ang siyang nagpaparangal sa akin. Siya ang sinasabi ninyong inyong Diyos. [55]Hindi
ninyo siya kilala ngunit kilala ko siya. Kung sasabihin kong hindi ko siya kilala ay magiging
sinungaling ako na tulad ninyo. Kilala ko siya at tinutupad ko ang kaniyang salita. [56]Ang inyong
amang si Abraham ay nagalak na makita ang aking araw. Nakita niya ito at siya ay natuwa. [57]Sinabi
nga ng mga Judio sa kaniya: Wala ka pang limampung taong gulang at nakita mo na si Abraham?
[58]Sinabi ni Jesus sa kanila: Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, bago pa si Abraham ay ako na.
[59]Dumampot nga sila ng mga bato upang siya ay batuhin ngunit si Jesus ay nagtago. Sa paglabas
niya sa templo ay dumaan siya sa kalagitnaan nila. Nagpatuloy na siya sa paglakad.

Chapter 9

[1]Sa paglalakad ni Jesus ay nakita niya ang isang lalaking ipinanganak na bulag. [2]Itinanong sa
kaniya ng kaniyang mga alagad: Guro, sino ang nagkasala upang ang lalaking ito ay ipanganak na
bulag? Siya ba o ang kaniyang mga magulang? [3]Sumagot si Jesus: Hindi ang lalaking ito o ang
kaniyang mga magulang ang nagkasala. Ito ay nangyari upang ang mga gawa ng Diyos ay mahayag
sa kaniya. [4]Kinakailangang gawin ko ang mga gawa niya na nagsugo sa akin habang araw pa.
Dumarating ang gabi at wala ng taong makagagawa. [5]Habang ako ay nasa sanlibutan, ako ang ilaw
ng sanlibutan. [6]Pagkasabi niya nito ay lumura siya sa lupa. Gumawa siya ng putik mula sa laway.
Kaniyang ipinahid sa mga mata ng bulag ang putik. [7]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Pumunta ka sa
dakong-paliguan ng Siloe at maghugas ka.Ang ibig sabihin ng salitang Siloe ay sinugo. Siya nga
ay pumunta at naghugas at bumalik na nakakakita na. [8]Nakita ng mga kapitbahay at ng ibang mga
tao ang lalaking dating bulag. Kaya nga sinabi nila: Ito iyong nakaupo at namamalimos, hindi ba?
[9]Sinabi ng iba: Siya iyon. Ang sabi naman ng iba: Siya ay kamukha niya. Sinabi niya: Ako na nga
iyon. [10]Sinabi nga nila sa kaniya: Papaano namulat ang iyong mga mata? [11]Sumagot siya at sinabi:
Ang lalaking tinatawag na Jesus ay gumawa ng luwad at ipinahid iyon sa aking mga mata. Sinabi
niya sa akin, Pumunta ka sa lawa ng Siloe at maghugas. Ako ay nagpunta at naghugas at nakakakita.
[12]Sinabi nga nila sa kaniya: Nasaan siya? Sinabi niya: Hindi ko alam. [13]Dinala nila sa mga Pariseo
ang lalaki na dating bulag. [14]Araw ng sabat noon nang si Jesus ay gumawa ng luwad at iminulat
ang mga mata ng lalaking bulag. [15]Ang mga Pariseo rin naman ay muling nagtanong sa kaniya
kung papaano siya nakakita. Sinabi niya sa kanila: Nilagyan niya ng luwad ang aking mga mata at
ako ay naghugas at nakakita na ako. [16]Sinabi nga ng ilan sa mga Pariseo: Hindi galing sa Diyos
ang lalaking ito sapagkat hindi niya tinutupad ang araw ng sabat. Sinabi naman ng iba: Papaano
makagagawa ng mga ganitong tanda ang isang lalaking makasalanan? Nagkaroon ng
pagkakabaha-bahagi sa kanila. [17]Muli nilang sinabi sa lalaking dating bulag: Sapagkat iminulat

niya ang iyong mga mata, ano ang masasabi mo tungkol sa kaniya? Sinabi ng lalaki: Siya ay isang
propeta. [18]Hindi pinaniwalaan ng mga Judio ang tungkol sa lalaki na siya ay dating bulag at
nakakita. Hindi sila naniwala hanggang tawagin nila ang mga magulang niya. [19]Tinanong nila sila:
Siya ba ang inyong anak na sinasabi ninyong ipinanganak na bulag? Papaanong nakakakita siya
ngayon? [20]Ang kaniyang mga magulang ay sumagot sa kanila at nagsabi: Alam namin na siya ang
aming anak at siya ay ipinanganak na bulag. [21]Hindi namin alam kung papaanong nakakakita na
siya ngayon. Hindi namin alam kung sino ang nagmulat ng kaniyang mga mata. Siya ay nasa
hustong gulang na kaya tanungin ninyo siya. Makapagsasalita siya tungkol sa kaniyang sarili.
[22]Ang mga salitang ito ay sinabi ng kaniyang mga magulang dahil natatakot sila sa mga Judio. Ito
ay dahil napagkaisahan na ng mga Judio na kung ang sinuman ay magpahayag na si Jesus ang
Kristo siya ay ititiwalag sa bahay-sambahan. [23]Dahil dito, sinabi ng kaniyang mga magulang: Siya
ay nasa hustong gulang na, tanungin ninyo siya. [24]Tinawag nilang muli ang lalaki na dating bulag.
Sinabi nila: Ibigay mo ang papuri sa Diyos. Alam namin na ang lalaking ito ay isang makasalanan.
[25]Sumagot siya at nagsabi: Hindi ko alam kung siya ay makasalanan. Isang bagay ang alam ko,
ako ay dating bulag na ngayon ay nakakakita na. [26]Sinabi nilang muli sa kaniya: Ano ang ginawa
niya sa iyo? Papaano niya iminulat ang iyong mga mata? [27]Sinagot niya sila: Sinabi ko na sa inyo
at hindi ninyo pinakinggan. Bakit ibig ninyong marinig muli? Nais din ba ninyong maging mga
alagad niya? [28]Siya nga ay kanilang nilait na sinabi: Ikaw ang kaniyang alagad. Kami ay mga
alagad ni Moises. [29]Alam namin na ang Diyos ay nagsalita kay Moises. Tungkol sa lalaking ito
hindi namin alam kung saan siya nanggaling. [30]Sumagot ang lalaki at sinabi sa kanila: Tunay na
ito ay kamangha-manghang bagay. Hindi ninyo alam kung saan siya nanggaling. Gayunman ay
iminulat niya ang aking mga mata. [31]Alam natin na hindi dinirinig ng Diyos ang mga maka-salanan.
Kung ang sinuman ay may pagkatakot sa Diyos at ginagawa ang kaniyang kalooban, siya ang
dinirinig ng Diyos. [32]Kailanman ay hindi narinig na may sinumang nakapagpa-mulat ng mga mata
ng isang ipinanganak na bulag. [33]Kung ang lalaking ito ay hindi sa Diyos, wala siyang magagawang
anuman. [34]Sumagot sila at sinabi sa kaniya: Ikaw ay ipinanganak na lubos na makasalanan at
tuturuan mo kami? Itinaboy nila siya. [35]Narinig ni Jesus na itinaboy nila siya. Nang matagpuan ni
Jesus ang lalaking dati ay bulag sinabi niya sa kaniya: Ikaw ba ay sumasampalataya sa Anak ng
Diyos? [36]Sumagot siya at sinabi: Sino siya Panginoon, upang ako ay sumampalataya sa kaniya?
[37]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Nakita mo na siya at siya ang nakikipag-usap sa iyo. [38]Sinabi niya:
Panginoon, sumasampalataya ako. Sinamba niya si Jesus. [39]Sinabi ni Jesus: Ako ay naparito sa
sanlibutang ito para sa paghatol. Ito ay upang sila na hindi nakakakita ay makakita. Sila namang
nakakakita ay maging mga bulag. [40]Ang mga bagay na ito ay narinig ng mga maka-Pariseo na
kasama nila. Kanilang sinabi sa kaniya: Kami ba ay mga bulag din? [41]Sinabi ni Jesus sa kanila:
Kung kayo ay mga bulag ay wala sana kayong pagkakasala. Ngunit ngayon sinasabi ninyo,
nakakakita kami, samakatuwid, ang inyong kasalanan ay nananatili laban sa inyo. Ang Pastol at
ang Kaniyang Kawan

Chapter 10

[1]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo: Siya na pumapa-sok na hindi dumadaan sa pinto ng
kulungan ng mga tupa ay magnanakaw at mandarambong. Siya ay umaakyat sa ibang daan. [2]Ang
pumapasok na dumadaan sa pinto ay ang pastol ng mga tupa. [3]Pinagbubuksan siya ng bantay-pinto.
Dinirinig ng mga tupa ang kaniyang tinig. Tinatawag niya ang kaniyang mga sariling tupa sa
kani-kanilang pangalan. Inaakay niya sila sa paglabas. [4]Kapag nailabas na niya ang sarili niyang
mga tupa ay nauuna siya sa kanila. Ang mga tupa ay sumusunod sa kaniya sapagkat kilala nila ang
kaniyang tinig. [5]Hinding-hindi nila susundin ang di-kilalang tao kundi lalayuan siya sapagkat hindi
nila kilala ang tinig ng mga di-kilalang tao. [6]Ang paghahambing na ito ay sinabi ni Jesus sa kanila.
Hindi nila naunawaan ang sinabi niya sa kanila. [7]Muli ngang sinabi ni Jesus sa kanila:
Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, na ako ang pinto ng mga tupa. [8]Ang lahat ng sinumang
naunang dumating sa akin ay mga magnanakaw at mga mandarambong. Hindi sila dininig ng mga
tupa. [9]Ako ang pinto. Ang sinumang pumasok sa pamamagitan ko ay maliligtas. Siya ay papasok
at lalabas at makasusumpong ng pastulan. [10]Ang magnanakaw ay hindi pumaparito malibang siya
ay magnakaw, makamatay at makapaminsala. Ako ay naparito upang sila ay magkaroon ng buhay
at magkaroon ng lubos na kasaganaan nito. [11]Ako ang mabuting pastol. Iniaalay ng mabuting pastol
ang kaniyang buhay para sa mga tupa. [12]Kapag nakikita ng upahang-lingkod na dumarating ang
lobo, iniiwan niya ang mga tupa at tumatakbong palayo. Ginagawa niya ito sapagkat hindi siya ang
pastol at sila ay hindi sa kaniya. Pagkatapos, ang mga tupa ay sinisila ng lobo at kinakalat. [13]Ang
upahang-lingkod ay tumatakbong palayo sapagkat siya ay upahang-lingkod at wala siyang
pagmamalasakit sa mga tupa. [14]Ako ang mabuting pastol kilala ko ang mga akin at kilala ako ng
mga akin. [15]Kung papaanong nakikilala ako ng Ama ay ganoon din naman nakikilala ko ang Ama.
Iniaalay ko ang aking buhay para sa mga tupa. [16]Mayroon akong ibang mga tupa na hindi sa kawang
ito. Sila rin ay dapat kong dalhin at diringgin nila ang aking tinig. Magkakaroon ng isang kawan
at ng isang pastol. [17]Dahil dito, iniibig ako ng Ama sapagkat iniaalay ko ang aking buhay upang
ito ay makuha kong muli. [18]Walang taong makaaagaw nito sa akin kundi kusa ko itong iniaalay.
Mayroon akong kapangyarihang ialay ito at mayroon akong kapangyarihang kunin itong muli. Ang
kautusang ito ay tinanggap ko mula sa aking Ama. [19]Nagkaroon ngang muli ng pagkakabaha-bahagi
sa mga Judio dahil sa mga pananalitang ito. [20]Marami sa kanila ang nagsabi: Siya ay may demonyo
at nahihibang. Bakit kayo nakikinig sa kaniya? [21]Sinabi ng iba: Hindi ito mga pananalita ng isang
inaalihan ng demonyo. Makapagpapamulat ba ng mata ng bulag ang demonyo? [22]Naganap sa
Jerusalem ang kapistahan ng pagtatalaga. Noon ay taglamig. [23]Si Jesus ay naglalakad sa templo
sa koridor ni Solomon. [24]Pinalibutan nga siya ng mga Judio. Sinabi nila sa kaniya: Hanggang
kailan mo kami pag-aalinlanganin? Kung ikaw ang Kristo, sabihin mo sa amin nang tuwiran.
[25]Sinagot sila ni Jesus: Sinabi ko na sa inyo ngunit hindi kayo sumampalataya. Ang mga gawang
ginagawa ko sa pangalan ng aking Ama ang siyang nagpapatotoo sa akin. [26]Hindi kayo
sumasampalataya sapagkat hindi kayo kabilang sa aking mga tupa gaya ng sinabi ko sa inyo.

27 Dinirinig ng aking mga tupa ang aking tinig. Kilala ko sila at sumusunod sila sa akin. 28 Binibigyan
ko sila ng buhay na walang hanggan. Hinding-hindi sila malilipol kailanman. Walang sinumang
makaaagaw sa kanila sa aking kamay. 29 Ibinigay sila sa akin ng aking Ama. Siya ay higit na dakila
sa lahat. Walang makaaagaw sa kanila mula sa kamay ng aking Ama. 30 Ako at ang Ama ay iisa.
31 Muli ngang dumampot ng mga bato ang mga Judio upang siya ay batuhin. 32 Sinabi sa kanila ni
Jesus: Maraming mabubuting gawa ang ipinakita ko sa inyo mula sa aking Ama. Alin sa mga
gawang iyon ang dahilan para batuhin ninyo ako? 33 Sinagot siya ng mga Judio na sinasabi: Hindi
ka namin binabato dahil sa anumang mabuting gawa kundi dahil sa pamumusong. Ito rin ay dahil
ginagawa mo ang iyong sarili na Diyos, ikaw na isang tao. 34 Tinugon sila ni Jesus: Hindi ba
nasusulat sa inyong kautusan, Aking sinabi na kayo ay mga diyos? 35 Tinawag niyang mga diyos
ang mga pinagkatiwalaan ng salita ng Diyos. Ang kasulatan ay hindi masisira. 36 Sinasabi ninyo
sa kaniya na pinabanal at isinugo ng Ama sa sanlibutan, ikaw ay namumusong. Ito ba ay dahil
sinabi ko, ako ay anak ng Diyos? 37 Kung hindi ko ginagawa ang mga gawa ng aking Ama, huwag
kayong sumampalataya sa akin. 38 Kung ginagawa ko, kahit hindi kayo sumampalataya sa akin,
sampalatayanan ninyo ang mga gawa. Ito ay upang malaman ninyo at sumampalataya na ang Ama
ay nasa akin at ako ay nasa kaniya. 39 Muli nga nilang pinagtangkaang dakpin siya ngunit hindi
nila siya nahuli. 40 Siya ay muling pumunta sa ibayo ng Jordan, sa dakong pinagbawtismuhan ni
Juan noong una. Siya ay nanatili roon. 41 Marami ang pumunta sa kaniya at sinabi: Tunay na si
Juan ay hindi gumawa ng tanda. Ang lahat ng mga bagay na sinabi ni Juan tungkol sa taong ito ay
totoo. 42 Marami roon ang sumampalataya kay Jesus.

Chapter 11

1 Mayroong isang lalaking maysakit na ang pangalan ay Lazaro. Siya ay taga-Betania na nayon
nina Maria at ng kaniyang kapatid na si Marta. 2 Si Maria ang siyang nagpahid ng pabangong langis
sa Panginoon. Pinunasan niya ng kaniyang buhok ang mga paa ng Panginoon. Siya ay kapatid ni
Lazaro na maysakit. 3 Ang mga kapatid na babae ni Lazaro ay nag-utos upang sabihin kay Jesus:
Panginoon, tingnan mo, si Lazaro na iyong minamahal ay maysakit. 4 Nang marinig ito ni Jesus,
sinabi niya: Ang karamdamang ito ay hindi hahantong sa kamatayan kundi para sa kaluwalha-tian
ng Diyos. Sa gayon ang Anak ng Diyos ay maluwalhati sa pamamagitan nito. 5 Minamahal nga ni
Jesus si Marta at ang kaniyang kapatid na babae at si Lazaro. 6 Nang marinig nga niyang maysakit
si Lazaro ay nanatili siya sa pook na kaniyang kinaroroonan. Siya ay nanatili roon ng dalawang
araw. 7 Kaya pagkatapos nito ay sinabi niya sa kaniyang mga alagad: Pumunta tayong muli sa
Judea. 8 Sinabi ng kaniyang mga alagad sa kaniya: Guro, ngayon lang ay pinagtangkaan kang
batuhin ng mga Judio. Babalik ka na naman ba roon? 9 Sumagot si Jesus: Hindi ba may
labindalawang oras sa maghapon? Ang sinumang naglalakad-lakad kung araw ay hindi natitisod
dahil nakikita niya ang liwanag sa sanlibutang ito. 10 Ang sinumang naglalakad-lakad kung gabi

ay natitisod dahil wala ang liwanag sa kaniya. 11Sinabi niya ang mga bagay na ito. Pagkatapos
nito ay sinabi niya sa kanila: Ang ating kaibigang si Lazaro ay natutu-log. Pupunta ako upang
gisingin siya. 12Sinabi nga ng kaniyang mga alagad: Panginoon, kung siya ay natutulog, gagaling
siya. 13Ang sinabi ni Jesus ay ang tungkol sa kaniyang kamatayan. Inakala nilang ang sinabi ni
Jesus ay tungkol sa paghimlay sa pagtulog. 14Kaya nga tuwirang sinabi ni Jesus sa kanila: Si Lazaro
ay patay na. 15Ako ay nagagalak alang-alang sa inyo na ako ay wala roon. Ito ay upang kayo ay
sumampalataya, gayon pa man, puntahan natin siya. 16Si Tomas na tinatawag na Kambal ay nagsabi
nga sa kaniyang mga kapwa alagad: Pumunta rin tayo upang mamatay tayong kasama niya.
17Pagdating nga ni Jesus ay nalaman niyang si Lazaro ay apat na araw nang nasa libingan. 18Ang
Betania ay malapit sa Jerusalem na may humigit-kumulang na tatlong kilometro ang layo. 19Marami
sa mga Judio ang pumunta kina Marta at Maria. Sila ay naroroon upang aliwin sila tungkol sa
kanilang kapatid. 20Pagkarinig ni Marta na si Jesus ay dumarating sinalubong niya siya. Si Maria
ay nakaupo sa loob ng bahay. 21Sinabi nga ni Marta kay Jesus: Panginoon, kung naririto ka sana
ay hindi namatay ang aking kapatid. 22Alam ko na kahit ngayon anuman ang hingin mo sa Diyos,
ito ay ibibigay sa iyo ng Diyos. 23Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ang iyong kapatid ay muling babangon.
24Sinabi ni Marta sa kaniya: Alam ko na siya ay muling babangon sa pagkabuhay na mag-uli sa
huling araw. 25Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ako ang pagkabuhay na mag-uli at ang buhay. Siya na
sumasampalataya sa akin bagamat siya ay mamamatay, siya ay mabubuhay. 26Ang bawat isang
nabubuhay at sumasampalataya sa akin ay hinding-hindi mamamatay kailanman. Sinasampalatayanan
mo ba ito? 27Sinabi niya sa kaniya: Opo, Panginoon. Sumasampalata-ya ako na ikaw ang Kristo,
ang Anak ng Diyos na darating sa sanlibutan. 28Nang masabi na niya ito ay lumakad siya at tinawag
ng palihim ang kaniyang kapatid na si Maria. Sinabi niya sa kaniya: Ang guro ay dumating at
ipinatatawag ka. 29Pagkarinig niya nito ay agad siyang tumindig at pumunta sa kaniya. 30Si Jesus
ay nasa labas pa ng nayon ng mga sandaling iyon. Siya ay nasa dakong pinagsalubungan sa kaniya
ni Marta. 31Sumunod kay Maria ang mga Judio na kasama niya sa bahay at umaaliw sa kaniya. Ito
ay nang makita nga nila si Maria na dali-daling tumindig at lumabas. Kanilang sinabi: Siya ay
pupunta sa libingan upang doon tumangis. 32Dumating nga si Maria sa kinaroroonan ni Jesus.
Nang makita niya si Jesus, nagpatirapa siya sa paanan nito. Sinabi niya sa kaniya: Panginoon, kung
naririto ka sana ay hindi namatay ang aking kapatid. 33Nakita ni Jesus na siya at ang mga Judiong
sumama sa kaniya ay tumatangis. Siya ay naghimutok sa espiritu at nabagbag. 34Sinabi niya: Saan
ninyo siya inilagay? Sinabi nila sa kaniya: Panginoon, halikayo at tingnan ninyo. 35Si Jesus ay
lumuha. 36Sinabi nga ng mga Judio: Tingnan ninyo kung gaano niya siya kamahal. 37Sinabi ng
ilan sa kanila: Ang taong ito ang nagmulat ng mga mata ng bulag. Hindi rin ba niya magawa na
hindi mamatay ang taong ito? 38Si Jesus na muling naghihimutok ang kalooban ay pumunta nga
sa libingan. Ang libingan ay isang yungib na natatakpan ng bato. 39Sinabi ni Jesus: Alisin ninyo
ang bato. Si Marta na kapatid ng namatay ay nagsabi sa kaniya: Panginoon, sa oras na ito ay mabaho
na siya sapagkat apat na araw na siyang patay. 40Sinabi ni Jesus sa kaniya: Hindi ba sinabi ko sa
iyo na kung ikaw ay sasampalataya, makikita mo ang kaluwalhatian ng Diyos? 41Inalis nga nila

ang bato sa dakong pinaglagyan ng patay. Tumingala si Jesus at nagsabi: Ama, pinasasalamatan
kita na ako ay dininig mo. [42]Alam ko na ako ay lagi mong dinirinig. Sinabi ko ito alang-alang sa
mga taong nakatayo sa paligid. Ito ay upang sila ay sumampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin.
[43]Nang masabi na niya ito, sumigaw siya ng may malakas na tinig: Lazaro, lumabas ka! [44]Lumabas
ang patay. Ang kaniyang mga kamay at mga paa ay natatalian ng telang panli-bing. Ang kaniyang
mukha ay nababalot ng isang panyo. Sinabi ni Jesus sa kanila: Kalagan ninyo siya at pabayaan
siyang yumaon. [45]Marami nga sa mga Judio na pumunta kay Maria ang nakakita sa mga bagay na
ginawa ni Jesus. Dahil dito, sila ay sumampalataya sa kaniya. [46]Ang ilan sa kanila ay pumunta sa
mga Pariseo. Sinabi nila sa kanila ang mga bagay na ginawa ni Jesus. [47]Ang mga punong pari nga
at mga Pariseo ay nagtipon ng sangguniang lupon. Sinabi nila: Ano ang ating ginagawa? Ang taong
ito ay gumagawa ng maraming himala. [48]Kung pababayaan lang natin siya, ang lahat ng tao ay
sasampalataya sa kaniya. Kung magkagayon, ang mga taga-Roma ay darating at aagawin maging
ang ating pook at bansa. [49]Ang isa sa kanila ay si Caifas, ang pangulong pari nang taong iyon.
Bilang pangulong pari ay sinabi niya sa kanila: Wala talaga kayong alam. [50]Hindi ninyo pinag-isipan
na makabubuti sa atin na mamatay ang isang tao para sa mga tao. Kung magkagayon, ang buong
bansa ay hindi malilipol. [51]Hindi niya ito sinabi ng sarili niya. Bilang pangulong pari nang taong
iyon, hinulaan niyang si Jesus ay mamamatay para sa bansang iyon. [52]Hindi lamang para sa bansang
iyon kundi para rin sa mga anak ng Diyos na nangalat. Ito ay upang sila ay tipunin at pag-isahin.
[53]Mula nga sa araw na iyon sila ay sama-samang nagsanggunian na siya ay patayin. [54]Si Jesus nga
ay hindi na lumakad ng hayag sa gitna ng mga Judio. Siya ay nagtungo sa isang lalawigang malapit
sa ilang, sa lunsod na tinatawag na Efraim. Nanatili siya roon kasama ang kaniyang mga alagad.
[55]Malapit na ang Paglagpas ng mga Judio. Bago ang Paglagpas, marami ang umahon sa Jerusalem
mula sa lalawigan. Ang dahilan ay upang dalisayin ang kanilang mga sarili. [56]Pinagtatangkaan
nga nila si Jesus. Sila ay nag-usap-usap sa kanilang mga sarili habang nakatayo sa templo. Sabi
nila: Ano ang inaakala ninyong dahilan upang hindi siya pumunta sa kapistahan? [57]Ang mga
punong pari, maging ang mga Pariseo ay nagbigay ng utos. Sinabi nila na sinumang nakaaalam
kung nasaan si Jesus ay magbigay-alam upang siya ay madakip nila.

Chapter 12

[1]Anim na araw bago ang Paglagpas ay nagpunta si Jesus sa Betania. Ito ang kinaroonan ni
Lazaro na namatay na kaniyang ibinangon mula sa mga patay. [2]Sila ay naghanda roon ng hapunan
para sa kaniya. Si Marta ay naglingkod. Si Lazaro ay isa sa mga nakaupong kasalo niya sa mesa.
[3]Si Maria ay kumuha ng isang libra ng dalisay na nardo. Ito ay mamahaling pabangong pamahid.
Ipinahid niya ito sa mga paa ni Jesus. Pinunasan niya ng kaniyang buhok ang mga paa ni Jesus.
Ang bahay ay napuno ng halimuyak ng pamahid. [4]Si Judas na taga-Keriot, na anak ni Simon ay
isa sa kaniyang mga alagad. Siya ang magkakanulo kay Jesus. Sinabi nga niya: [5]Bakit hindi ipagbili

ang pamahid na ito sa halagang tatlong daang denaryo at ibigay sa mga dukha? [6]Ito ay kaniyang
sinabi hindi dahil siya ay nagmamalasakit sa mga dukha kundi dahil siya ay isang magnanakaw.
Nasa kaniya rin ang supot ng salapi at kinukuha niya ang inilalagay rito. [7]Sinabi nga ni Jesus:
Hayaan ninyo si Maria. Inilalaan niya iyon para sa araw ng aking libing. [8]Ang mga dukha ay lagi
ninyong kasama ngunit ako ay hindi. [9]Maraming mga Judio ang nakaalam na siya ay naroon. Sila
ay pumunta hindi lamang dahil kay Jesus. Sila ay pumunta upang makita rin si Lazaro na ibinangon
ni Jesus mula sa mga patay. [10]Nagsanggunian ang mga punong pari upang patayin din si Lazaro.
[11]Ito ay dahil maraming mga Judio ang lumayo at sumampalataya kay Jesus dahil sa nangyari kay
Lazaro. [12]Kinabukasan, maraming mga tao ang dumalo sa kapistahan. Narinig nila na darating si
Jesus sa Jerusalem. [13]Nang marinig nila, sila ay kumuha ng mga palapa ng punong palma. Sila ay
lumabas upang siya ay salubungin. Sumigaw sila ng: Hosana! Parangalan ang Hari ng Israel na
dumarating sa pangalan ng Panginoon. [14]Sinakyan ni Jesus ang isang batang asno na natagpuan
niya. Ayon sa nasusulat: [15]Huwag kang matakot, anak na babae ng Sion! Tingnan mo, ang iyong
hari ay dumarating, nakasakay sa isang bisirong asno. [16]Sa simula ay hindi naunawaan ng kaniyang
mga alagad ang mga bagay na ito. Nang naluwalhati na si Jesus, saka nila naalala na ang mga bagay
na ito ay isinulat tungkol sa kaniya. Naalala rin nila na ang mga bagay na ito ay ginawa nila sa
kaniya. [17]Nagpatotoo nga ang maraming tao na nakasama niya nang kaniyang tawagin si Lazaro
mula sa libingan at ibinangon mula sa mga patay. [18]Dahil dito, sumalubong sa kaniya ang maraming
tao. Ito ay dahil narinig nila na siya ay gumawa ng himalang ito. [19]Sinabi nga ng mga Pariseo sa
kanilang sarili: Nakikita ninyo na wala kayong nararating. Tingnan ninyo, sumusunod na sa kaniya
ang sanlibutan. [20]Ang ilang mga Griyego ay umahong kasama noong mga pumaroon sa kapistahan
upang sumamba. [21]Sila nga ay lumapit kay Felipe na taga-Betsaida ng Galilea. Hiniling nila sa
kaniya na sinasabi: Ginoo, nais naming makita si Jesus. [22]Lumapit si Felipe at sinabi kay Andres.
Sinabi naman nina Andres at Felipe kay Jesus. [23]Tinugon sila ni Jesus na sinasabi: Dumating na
ang oras upang maluwalhati ang Anak ng Tao. [24]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo na
mananatiling mag-isa ang butil ng trigo malibang ito ay mahulog sa lupa at mamatay. Kung ito ay
mamatay, mamumunga ito ng marami. Totoong-totoong sinasabi ko ito sa inyo. [25]Siya na umiibig
sa kaniyang buhay ay mawawalan nito. Siya na napopoot sa kaniyang buhay dito sa sanlibutan ay
makapagpapanatili nito hanggang sa buhay na walang hanggan. [26]Kung ang sinuman ay
maglilingkod sa akin, hayaan siyang sumunod sa akin. Kung saan ako naroroon ay duroon din ang
aking lingkod. Kung ang sinuman ay naglilingkod sa akin, siya ay pararangalan ng aking Ama.
[27]Ngayon ay nababalisa ang aking kaluluwa. Ano ang aking sasabihin? Ama, iligtas mo ako mula
sa oras na ito. Ito ang dahilan kung bakit ako naparito sa oras na ito. [28]Ama, luwalhatiin mo ang
iyong pangalan. Nang magkagayon, may narinig silang tinig mula sa langit na nagsasabi: Niluwalhati
ko na ito at muli kong luluwalhatiin. [29]Ang mga tao ngang nakatayo roon at nakarinig nito ay
nagsabing kumulog! Ang iba naman ay nagsabing siya ay kinausap ng isang anghel. [30]Tumugon
si Jesus at nagsabi: Ang tinig na ito ay hindi ipinarinig ng dahil sa akin kundi dahil sa inyo. [31]Ngayon
na ang paghatol sa sanlibutang ito. Ngayon ang prinsipe ng sanlibutang ito ay palalayasin. [32]Ako,

kung ako ay maitaas na mula sa daigdig ay ilalapit ko ang lahat ng tao sa akin. 33Sinabi ito ni Jesus upang ipakahulugan kung papaano siya mamamatay. 34Ang mga tao ay tumugon sa kaniya: Narinig namin mula sa kautusan na si Kristo ay mananatili magpakailanman. Papaano mo nasabi na ang Anak ng Tao ay kinakailangang maitaas? Sino ba itong Anak ng Tao? 35Nang magkagayon ay sinabi ni Jesus sa kanila: Sandaling panahon na lamang na makakasama ninyo ang liwanag. Lumakad kayo habang may liwanag pa sa inyo at baka abutan pa kayo ng dilim. Hindi nalalaman ng lumalakad sa kadiliman kung saan siya napupunta. 36Habang may liwanag pa sa inyo, sumampalataya kayo sa liwanag upang kayo ay maging mga tao ng liwanag. Pagkasabi ni Jesus ng mga bagay na ito ay umalis siya at nagtago mula sa kanila. 37Bagamat gumawa si Jesus ng maraming tanda sa harapan nila, hindi pa rin sila sumampalataya sa kaniya. 38Ito ay upang matupad ang salita ni propeta Isaias na kaniyang sinabi: Panginoon, sino ang naniwala sa aming pangaral. Kanino ipinahayag angbisig ng Panginoon? 39Dahil dito, hindi sila makapaniwala dahil sinabing muli ni Isaias: 40Binulag niya ang kanilang mga mata at pinatigas ang kanilang puso. Ito ay upang hindi sila makakita sa pamamagitan ng kanilang mga mata, ni makaunawa sa pamamagitan ng kanilang puso, ni hindi manumbalik. Kung hindi gayon, sila ay pagagalingin ko. 41Ang bagay na ito ay sinabi ni Isaias nang makita niya ang kaluwalhatian ng Panginoon at nagsalita tungkol sa kaniya. 42Gayunman, marami sa mga mataas na pinuno ang sumampalataya kay Jesus. Ngunit dahil sa mga Pariseo, hindi nila siya ipinahayag baka sila palayasin sa sinagoga. 43Higit nilang inibig ang papuring mula sa mga tao kaysa ang papuri ng Diyos. 44Si Jesus ay sumigaw at nagsabi: Ang sumasampalataya sa akin ay hindi sa akin sumasampalataya. Siya ay sumasam-palataya sa kaniya na nagsugo sa akin. 45Ang nakakakita sa akin ay nakakakita sa kaniya na nagsugo sa akin. 46Ako ay naparito bilang liwanag sa sanlibutan upang ang lahat ng sumasampalataya sa akin ay hindi manatili sa kadiliman. 47Kung ang sinuman ay nakikinig ng aking mga salita at hindi sumasampalataya, hindi ko siya hinahatulan. Ang dahilan ay hindi ako naparito upang hatulan ang sanlibutan kundi upang iligtas ang sanlibutan. 48May isang hahatol sa tumatanggi sa akin at hindi tumatanggap ng aking mga salita. Ang salita na aking sinalita ay siyang hahatol sa kaniya sa huling araw. 49Hindi ako nagsasalita mula sa sarili ko. Ang Ama na nagsugo sa akin ang nag-utos kung ano ang dapat kong sabihin at bigkasin. 50Alam ko na ang kaniyang utos ay buhay na walang hanggan. Ito nga ang sinasabi ko. Kung papaanong sinasabi sa akin ng Ama, sa gayon ding paraan nagsasalita ako.

Chapter 13

1Noon ay nalalapit na ang kapistahan ng Paglagpas. Alam ni Jesus na ang kaniyang oras ay sumapit na upang siya ay lumisan sa sanlibutang ito at pumunta sa Ama. Inibig niya ang mga sa kaniya na nasa sanlibutan, inibig niya sila hanggang sa wakas. 2Ang hapunan ay tapos na. Nailagay na nga ng diyablo sa puso ni Judas na ipagkanulo si Jesus. Si Judas ay taga-Keriot na anak ni Simon. 3Alam ni Jesus na ibinigay na ng Ama ang lahat ng mga bagay sa kaniyang mga kamay. Siya ay

galing sa Diyos at babalik sa Diyos. [4]Kaya nga siya ay tumindig mula sa paghahapunan at itinabi
ang kaniyang mga kasuotan. Siya ay kumuha ng tuwalya at binigkisan ang kaniyang sarili. [4]Kung
saan ako pupunta ay alam ninyo. Alam na ninyo ang daan. Si Jesus ang Daan Patungo sa Ama
[5]Pagkatapos, nagbuhos siya ng tubig sa palanggana. Sinimulan niyang hugasan ang mga paa ng
mga alagad. Pinunasan niya ang kanilang mga paa ng tuwalyang nakabigkis sa kaniya. [5]Sinabi sa
kaniya ni Tomas: Panginoon, hindi po namin alam kung saan kayo pupunta. Paano namin malalaman
ang daan? [6]Lumapit siya kay Simon Pedro. Sinabi ni Pedro sa kaniya: Panginoon, huhugasan mo
ba ang aking mga paa? [7]Si Jesus ay sumagot at sinabi sa kaniya: Ang aking ginagawa ay hindi mo
nababatid sa ngayon, ngunit mauuna-waan mo rin ito pagkatapos. [8]Sinabi ni Pedro sa kaniya:
Kailanman ay hindi mo huhugasan ang aking mga paa. Tinugon siya ni Jesus: Kung hindi kita
huhugasan, wala kang bahagi sa akin. [9]Sinabi ni Simon Pedro sa kaniya: Panginoon, hindi lamang
ang aking mga paa kundi pati ang aking mga kamay at ulo. [10]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ang taong
napaliguan na ay ang paa na lang ang kailangang hugasan. Siya ay lubos nang malinis. Kayo ay
malilinis na bagamat hindi lahat. [11]Alam niya kung sino ang magkakanulo sa kaniya. Ito ang
dahilan kaya niya sinabing, hindi kayong lahat ay malilinis. [12]Pagkahugas niya ng kanilang mga
paa at makapagsuot ng kaniyang damit ay muli siyang naupo. Kaya sinabi niya sa kanila: Naunawaan
ba ninyo kung ano ang ginawa ko sa inyo? [13]Tinatawag ninyo akong Guro at Panginoon. Tama
ang sinasabi ninyo sapagkat ako nga. [14]Yamang ako nga na inyong Panginoon at Guro ay naghugas
ng inyong mga paa, dapat din kayong maghugasan ng mga paa ng isa`t isa. [15]Binigyan ko kayo
ng halimbawa na dapat din ninyong gawin tulad ng ginawa ko sa inyo. [16]Totoong-totoo ang sinasabi
ko sa inyo. Ang alipin ay hindi higit na dakila kaysa kaniyang panginoon. Ang sinugo ay hindi rin
higit na dakila kaysa nagsugo sa kaniya. [17]Ngayong alam na ninyo ang mga bagay na ito ay
pinagpala kayo kung gagawin ninyo ang mga ito. [18]Hindi kayong lahat ang tinutukoy ko. Kilala
ko ang aking mga hinirang. Dapat matupad ang kasulatan: Ang kumakain ng tinapay na kasama
ko ang siyang nagtaas ng kaniyang sakong laban sa akin. [19]Ngayon ay sinasabi ko na sa inyo bago
pa ito dumating. Kung mangyayari na ito ay maaaring sasampalataya kayo na ako na nga iyon.
[20]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, ang tumatanggap sa sinumang susuguin ko ay tumatanggap
sa akin. Ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap sa nagsugo sa akin. [21]Nang masabi na ito ni
Jesus ay naligalig siya sa espiritu. Siya ay nagpatotoo at nagsabi: Totoong-totoong sinasabi ko sa
inyo, na isa sa inyo ay magkakanulo sa akin. [22]Kaya ang mga alagad ay nagtinginan sa isa`t isa,
naguguluhan sila kung sino ang tinutukoy niya. [23]Mayroon ngang nakahilig sa piling ni Jesus na
isa sa kaniyang mga alagad. Siya ang minamahal ni Jesus. [24]Si Simon Pedro nga ay naghudyat sa
kaniya na tanungin si Jesus kung sino ang kaniyang tinutukoy. [25]Sa paghilig niya sa dibdib ni Jesus
sinabi niya: Panginoon, sino siya? [26]Sumagot si Jesus: Siya ang bibigyan ko ng kapirasong tinapay
pagkatapos ko itong maisawsaw. Nang maisawsaw na niya ang kapirasong tinapay ibinigay niya
iyon kay Judas na taga-Keriot na anak ni Simon. [27]Pagkatapos ng isang subo ay pumasok kay
Judas si Satanas. Sinabi nga ni Jesus sa kaniya: Kung ano ang iyong gagawin ay gawin mo agad.
[28]Walang sinuman sa nakaupong kasalo niya ang nakaunawa kung bakit niya iyon sinabi sa kaniya.

[29]Si Judas ang may hawak ng supot ng salapi. Ito ang dahilan kaya inisip ng ilan na sinabi sa kaniya
ni Jesus na bumili siya ng kakailanganin, o kaya ay may ipinabibigay sa kaniya sa mga dukha.
[30]Pagkatanggap nga niya ng isang subo ay agad siyang umalis. Noon ay gabi na. [31]Kaya nga nang
makaalis na si Judas, sinabi ni Jesus: Ngayon ay naluwalhati na ang Anak ng Tao. Ang Diyos ay
naluwalhati sa kaniya. [32]Kung ang Diyos ay naluwalhati sa kaniya, siya naman ay luluwalhatiin
ng Diyos sa kaniyang sarili. Siya ay luluwalhatiin kaagad. [33]Munting mga anak, makakasama
ninyo ako nang kaunting panahon na lamang. Hahanapin ninyo ako. Sinabi ko sa mgaJudio: Hindi
kayo makapupunta sa aking pupuntahan. Sinasabi ko rin ito sa inyo. [34]Isang bagong utos ang
ibinibigay ko sa inyo, kayo ay mag-ibigan sa isa`t isa. Kung papaanong inibig ko kayo ay gayon
din naman kayo mag-ibigan sa isa`t isa. [35]Sa pamamagitan nito ay malalaman ng lahat ng mga tao
na kayo ay aking mga alagad. Ito ay kung kayo ay umiibig sa isa`t isa. [36]Sinabi ni Simon Pedro
sa kaniya: Panginoon, saan ka pupunta? Sinagot siya ni Jesus: Sa pupuntahan ko ay hindi ka
makasusunod sa ngayon, susunod ka sa akin pagkatapos. [37]Sinabi ni Pedro sa kaniya: Panginoon,
bakit hindi ako makasusunod sa iyo sa ngayon? Iaalay ko ang aking buhay alang-alang sa iyong
kapakanan. [38]Sinagot siya ni Jesus: Iaalay mo ba ang iyong buhay alang-alang sa aking kapakanan?
Totoong-totoong sinasabi ko sa iyo, hindi titilaok ang tandang hanggang sa ipagkaila mo ako nang
tatlong ulit.

Chapter 14

[1]Huwag mabalisa ang inyong mga puso. Nanampalataya kayo sa Diyos, manampalataya rin
kayo sa akin. [2]Sa bahay ng aking Ama ay maraming tirahan. Kung hindi gayon ay sinabi ko sana
sa inyo. Ako ay paroroon upang maghanda ng dako para sa inyo. [3]Kung ako ay pumaroon at
maipaghanda kayo ng isang dako, ako ay babalik. Kayo ay aking tatanggapin sa aking sarili upang
kung saan ako naroon ay dumuon din kayo. [6]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Ako ang daan, ang
katotohanan at ang buhay. Walang sinumang makapupunta sa Ama maliban sa pamamagitan ko.
[7]Kung ako ay kilala na ninyo, kilala na rin ninyo ang aking Ama. Mula ngayon ay kilala na ninyo
siya at nakita na ninyo siya. [8]Sinabi ni Felipe sa kaniya: Panginoon, ipakita mo sa amin ang Ama
at iyon ay sapat na sa amin. [9]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Felipe, matagal nang panahon na ako ay
kasama ninyo at hindi mo pa ako kilala? Ang nakakita sa akin ay nakakita na sa Ama. Bakit mo
sinasabing ipakita mo sa amin ang Ama? [10]Sumasampalataya ka na ako ay sumasa Ama at ang
Ama ay sumasa akin, hindi ba? Ang mga salitang sinasabi ko sa inyo ay hindi ko sinasabi sa ganang
aking sarili. Ang Ama na nananahan sa akin, siya ang gumagawa ng mga gawain. [11]Sampalatayanan
mo ako na ako ay sumasa Ama at ang Ama ay sumasa Akin. Kung hindi, sumampalataya ka sa
akin dahil sa mga gawa. [12]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, siya na sumasampalataya sa akin
ay gagawa rin ng mga gawang ginagawa ko. Higit na dakilang mga gawa kaysa mga ito ang gagawin
niya. Siya ay gagawa ng mga dakilang bagay sapagkat ako ay pupunta sa Ama. [13]Anuman ang

hihilingin ninyo sa pangalan ko, iyon ay gagawin ko upang maluwalhati ang Ama sa pamamagitan
ng Anak. [14]Kung hihiling kayo ng anumang bagay sa aking pangalan, gagawin ko iyon. [15]Kung
iniibig ninyo ako, tuparin ninyo ang aking mga utos. [16]Hihiling ako sa Ama at bibigyan niya kayo
ng ibang Tagapayo upang siya ay manatili sa inyo magpakailanman. [17]Ang Tagapayo na ito ay
ang Espiritu ng katotohanan. Hindi siya matanggap ng sanlibutan sapagkat hindi siya nito nakikita
o nakikilala man. Kilala ninyo siya sapagkat siya ay nananahang kasama ninyo at sa inyo. [18]Hindi
ko kayo iiwanang mga ulila, ako ay babalik. [19]Kaunting panahon na lamang at hindi na ako makikita
ng sanlibutan ngunit nakikita ninyo ako. Dahil ako ay nabubuhay, kayo naman ay mabubuhay rin.
[20]Sa araw na iyon ay malalaman ninyo na ako ay nasa Ama. Kayo naman ay sumasa akin at ako
ay sumasa inyo. [21]Ang nagtataglay ng aking mga utos at tumutupad ng mga ito ay siyang umiibig
sa akin. Ang umiibig sa akin ay iibigin ng aking Ama. Siya ay iibigin ko at ipahahayag ko sa kaniya
ang aking sarili. [22]Sinabi sa kaniya ni Judas na hindi taga-Keriot: Pangi-noon, papaanong ipahahayag
mo ang iyong sarili sa amin at hindi sa sanlibutan? [23]Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: Kung
ang sinuman ay umiibig sa akin, tutuparin niya ang aking mga salita. Siya ay iibigin ng aking Ama.
Kami ay pupunta sa kaniya at mananahan na kasama niya. [24]Ang hindi umiibig sa akin ay hindi
tumutupad sa aking mga salita. Ang salita na inyong naririnig ay hindi sa akin kundi sa Ama na
nagsugo sa akin. [25]Ang mga ito ay sinabi ko sa inyo samantalang kasama ninyo ako. [26]Ang
Tagapayo, ang Banal na Espiritu ang siyang susuguin ng Ama sa pangalan ko. Siya ang magtuturo
sa inyo ng lahat ng bagay. Ipapa-alaala niya ang lahat ng mga bagay na sinabi ko sa inyo.
[27]Kapayapaan ang iniiwan ko sa inyo. Ang aking kapayapaan ay ibinibigay ko sa inyo. Ang
ibinibigay ko ay hindi katulad ng ibinibigay ng sanlibutan. Huwag mabalisa ang inyong puso, ni
mangamba. [28]Narinig ninyo ang sinabi ko sa inyo, ako ay aalis at muling magbabalik sa inyo.
Kung iniibig ninyo ako ay magagalak kayo sa sinabi kong ako ay pupunta sa Ama. Ang aking Ama
ay higit na dakila kaysa akin. [29]Sinabi ko na ito sa inyo bago pa ito mangyari. Ito ay upang kung
mangyari na ito, kayo ay sumampalataya. [30]Simula ngayon ay hindi na ako magsasalita pa ng
marami sa inyo. Ang dahilan ay ang prinsipe ng sanlibutang ito ay dumarating. Tunay na wala
siyang bahagi sa akin. [31]Sinabi ko ito sa inyo upang malaman ng sanlibutan na iniibig ko ang Ama.
Malalaman nila na kung papaano ako inutusan ng Ama, ganoon ang ginagawa ko. Tumindig kayo
at tayo ay aalis na.

Chapter 15

[1]Ako ang tunay na puno ng ubas. Ang aking Ama ang tagapag-alaga. [2]Ang bawat baging na
nasa akin na hindi namumunga ay inaalis niya. Lahat ng baging na namumunga ay nililinis niya
upang lalo pang magbunga nang marami. [3]Kayo ay malinis na sa pamamagitan ng salita na sinalita
ko sa inyo. [4]Manatili kayo sa akin at ako ay mananatili sa inyo. Ang baging ng ubas ay hindi
makapamumunga sa kaniyang sarili malibang ito ay manatili sa puno ng ubas. Maging kayo man

ay hindi makapamumunga malibang manatili kayo sa akin. [5]Ako ang puno ng ubas, kayo ang mga
baging. Ang nananatili sa akin at ako sa kaniya ay magbubunga nang sagana. Kung hiwalay kayo
sa akin ay wala kayong magagawang anuman. [6]Malibang ang sinuman ay manatili sa akin ay
itatapon siya tulad ng sanga. Ito ay natutuyo. Kanila itong tinitipon at itinatapon sa apoy, at ito ay
sinusunog. [7]Kung kayo ay mananatili sa akin at ang aking mga Salita ay mananatili sa inyo, hilingin
ninyo ang anumang inyong ibigin. Ito ay mangyayari sa inyo. [8]Sa ganito naluluwalhati ang aking
Ama na kayo ay magbunga nang sagana at kayo ay magiging mga alagad ko. [9]Kung papaanong
inibig ako ng Ama ay gayon ko rin kayo inibig. Manatili kayo sa aking pag-ibig. [10]Kung tutuparin
ninyo ang aking mga utos, mananatili kayo sa aking pag-ibig. Tulad ko, tinupad ko ang mga utos
ng aking Ama at nanatili sa kaniyang pag-ibig. [11]Ang mga bagay na ito ay sinabi ko sa inyo upang
ang aking kagalakan ay manatili sa inyo. Gayon din naman, ang inyong kagalakan ay malubos.
[12]Ito ang aking utos, kayo ay mag-ibigan sa isa`t isa gaya ng pag-ibig ko sa inyo. [13]Wala nang
hihigit pang pag-ibig kaysa rito, na ang isang tao ay mag-alay ng kaniyang buhay para sa kaniyang
mga kaibigan. [14]Kayo ay aking mga kaibigan kung ginagawa ninyo ang anumang in uutos ko sa
inyo. [15]Hindi ko na kayo tinatawag na mga alipin sapagkat hindi alam ng alipin ang ginagawa ng
kaniyang panginoon. Sa halip ay tinawag ko kayong mga kaibigan. Ito ay dahil ang lahat ng narinig
ko sa aking Ama ay ipinaaalam ko sa inyo. [16]Hindi ninyo ako hinirang ngunit ako ang humirang
sa inyo at nagtalaga sa inyo. Ang dahilan ay upang kayo ay humayo at mamunga at ang inyong
bunga ay manatili. Ito ay upang ang anumang inyong hilingin sa aking Ama sa pangalan ko ay
ibibigay niya sa inyo. [17]Ang mga bagay na ito ay iniuutos ko sa inyo upang kayo ay mag-ibigan
sa isa`t isa. [18]Kung ang sanlibutan ay napopoot sa inyo, alam ninyo na ako muna ang kinapootan
nito bago kayo. [19]Kung kayo ay sa sanlibutan, iibigin ng sanlibutan ang sariling kaniya. Ngunit
dahil hindi kayo sa sanlibutan, hinirang ko kayo mula sa sanlibutan. Dahil nga dito kinapopootan
kayo ng sanlibutan. [20]Alalahanin ninyo ang mga salitang sinabi ko sa inyo. Ang alipin ay hindi
nakahihigit sa kaniyang panginoon. Kung ako ay kanilang inusig, kayo rin naman ay uusigin nila.
Kung tinupad nila ang aking salita ay tutuparin din naman nila ang sa inyo. [21]Ang lahat ng mga
bagay na ito ay gagawin nila sa inyo alang-alang sa pangalan ko. Ito ay dahil hindi nila kilala ang
nagsugo sa akin. [22]Kung hindi ako naparito at nagsalita sa kanila, hindi sana sila nagkasala. Ngayon
ay wala na silang maidadahilan sa kanilang kasalanan. [23]Ang napopoot sa akin ay napopoot din
naman sa aking Ama. [24]Kung hindi ko nagawa sa harap nila ang mga gawaing hindi nagawa ng
sinuman, hindi sana sila nagkasala. Ngayon ay kapuwa nila nakita at kinapootan ako at ang akin
ding Ama. [25]Ito ay upang matupad ang salita na nasusulat sa kanilang kautusan: Kinapootan nila
ako ng walang dahilan. [26]Pagdating ng Tagapayo na aking susuguin sa inyo mula sa Ama, siya ay
magpapatotoo tungkol sa akin. Siya ang Espiritu ng katotohanan na magmumula sa Ama. [27]Kayo
rin naman ay magpapatotoo sapagkat kayo ay nakasama ko na mula pa sa pasimula.

Chapter 16

1 Ang mga bagay na ito ay sinabi ko sa inyo upang hindi kayo matisod. 2 Palalayasin niya kayo
sa mga bahay-sambahan. Darating ang oras na ang sinumang papatay sa inyo ay mag-aakalang siya
ay naglilingkod sa Diyos. 3 Gagawin nila sa inyo ang mga bagay na ito sapagkat hindi nila kilala
ang Ama o ako. 4 Ang mga bagay na ito ay sinabi ko sa inyo. Ito ay upang pagdating ng oras,
maala-ala ninyo na sinabi ko sa inyo ang mga ito. Hindi ko sinabi sa inyo ang mga bagay na ito sa
simula sapagkat ako ay kasama ninyo. 5 Ngayon ay pupunta ako sa kaniya na nagsugo sa akin.
Walang sinuman sa inyo ang nagtatanong sa akin, saan ka pupunta? 6 Dahil sinabi ko sa inyo ang
mga bagay na ito, natigib ng lumbay ang inyong mga puso. 7 Gayunman, sinasabi ko sa inyo ang
katotohanan, makabubuti sa inyo na ako ay umalis. Kung hindi ako aalis, ang Tagapayo ay hindi
darating sa inyo. Kung ako ay aalis, susuguin ko siya sa inyo. 8 Pagdating niya ay kaniyang
susumbatan ang sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran at sa kahatulan. 9 Susumbatan niya
sila tungkol sa kasalanan, sapagkat hindi sila sumampalataya sa akin. 10 Susumbatan niya sila
tungkol sa katuwiran sapagkat ako ay pupunta sa aking Ama at hindi na ninyo ako makikita.
11 Susumbatan niya sila tungkol sa kahatulan sapagkat ang prinsipe ng sanlibutang ito ay nahatulan
na. 12 Marami pa akong sasabihing mga bagay sa inyo ngunit hindi ninyo ito makakayanan sa
ngayon. 13 Pagdating niya, ng Espiritu ng katotohanan, papatnubayan niya kayo sa lahat ng
katotohanan. Hindi siya magsasalita ng tungkol sa sarili niya. Kung ano ang kaniyang maririnig,
iyon ang kaniyang sasabihin. Ipahahayag niya sa inyo ang mga bagay na darating. 14 Luluwalhatiin
niya ako sapagkat tatanggapin niya ang sa akin at ipahahayag niya ito sa inyo. 15 Ang lahat ng mga
bagay na mayroon ang Ama ay akin. Kaya nga sinabi ko, na tatanggapin niya ang sa akin at
ipahahayag niya ito sa inyo. 16 Kaunting panahon na lamang at hindi na ninyo ako makikita.
Pagkatapos nang kaunting panahon, makikita ninyo ako sapagkat pupunta ako sa Ama. 17 Ang ilan
sa kaniyang mga alagad ay nag-usap-usap. Nagtanungan sila: Ano itong sinasabi niya sa atin?
Kaunting panahon na lamang at hindi na ninyo ako makikita. Pagkatapos nang kaunting panahon,
makikita ninyo ako sapagkat pupunta ako sa Ama. 18 Sinabi nga nila: Ano itong sinasabi niyang
kaunting panahon na lamang? Hindi natin maunawaan ang sinasabi niya. 19 Alam nga ni Jesus na
nais nilang magtanong sa kaniya. Sinabi niya sa kanila: Nagtatanong ba kayo sa isa`t isa tungkol
sa sinabi kong kaunting panahon na lamang at hindi ninyo ako makikita, pagkatapos ng kaunting
panahon makikita ninyo ako? 20 Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo na kayo ay tatangis at tataghoy
ngunit ang sanlibutan ay magagalak. Kayo ay malulumbay ngunit ang inyong kalumbayan ay
magiging kagalakan. 21 Ang babae, kapag nanganganak ay nalulumbay sapagkat ang kaniyang oras
ay dumating na. Pagkapanganak niya sa sanggol ay hindi na niya naaalaala ang hirap. Ito ay dahil
sa katuwaang may isang taong isinilang sa sanlibutan. 22 Gayon din naman kayo. Kayo ngayon ay
nalulumbay, ngunit makikita ko kayong muli at ang inyong puso ay magagalak. Walang taong
aagaw sa inyong kagalakan mula sa inyo. 23 Sa araw na iyon ay hindi kayo magtatanong sa akin
ng anuman. Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, anuman ang inyong hilingin sa Ama sa pangalan

ko ay ibibigay niya sa inyo. 24Hanggang ngayon ay wala pa kayong hiningi sa pangalan ko. Humingi
kayo at tatanggapin ninyo upang malubos ang inyong kagalakan. 25Ang mga bagay na ito ay sinabi
ko sa inyo sa pamamagi-tan ng mga paghahalintulad. Darating ang oras na hindi na ako magsasalita
sa inyo sa pamamagitan ng mga paghahalintulad. Maliwanag kong ipahahayag sa inyo ang tungkol
sa Ama. 26Sa araw na iyon ay hihingi kayo sa pangalan ko. Hindi ko sinasabi sa inyo na
magsusumamo ako sa Ama para sa inyo. 27Ang Ama ang siyang umiibig sa inyo sapagkat inibig
ninyo ako. Sumampalataya rin kayo na ako ay nagmula sa Diyos. 28Ako ay nagmula sa Ama at
naparito sa sanlibutan. Muli, iiwanan ko ang sanlibutan at pupunta ako sa Ama. 29Sinabi ng kaniyang
mga alagad sa kaniya, Aba! Ngayon ay nagsasalita ka ng maliwanag at hindi sa paghahalintulad.
30Ngayon ay natitiyak namin na alam mo ang lahat ng mga bagay. Hindi na kailangan na tanungin
ka pa ng sinuman. Sa pamamagitan nito ay sumasampalataya kaming ikaw ay nagmula sa Diyos.
31Sinagot sila ni Jesus: Sumasampalataya na ba kayo ngayon? 32Tingnan ninyo, dumarating na
ang oras at dumating na ngayon na kayo ay makakalat. Kayo ay maghihiwa-hiwalay at iiwanan
ninyo akong mag-isa. Gayunman, ako ay hindi nag-iisa, sapagkat ang Ama ay kasama ko. 33Ang
mga bagay na ito ay sinabi ko sa inyo upang sa akin ay magkaroon kayo ng kapayapaan. Sa
sanlibutan ay mayroon kayong paghihirap. Lakasan ninyo ang inyong loob, napagta-gumpayan ko
na ang sanlibutan.

Chapter 17

1Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito at tumingin siya sa langit at nagsabi: Ama, ang oras ay
dumating na. Luwalhatiin mo ang iyong Anak at nang luwalhatiin ka rin naman ng Anak. 2Binigyan
mo siya ng kapamahalaan sa lahat ng tao upang siya ay magbigay ng buhay na walang hanggan.
Siya ay magbibigay ng buhay na walang hanggan sa lahat ng ibinigay mo sa kaniya. 3Ito ang buhay
na walang hanggan: Ang makilala ka nila, ang tanging tunay na Diyos, at si Jesukristo na iyong
sinugo. 4Niluwalhati kita sa daigdig. Tinapos ko ang gawaing ibinigay mo sa akin upang aking
gawin. 5Ngayon, Ama, luwalhatiin mo ako sa iyong sarili ng kaluwalhatiang taglay kong kasama
ka bago pa likhain ang sanlibutan. 6Ipinahayag ko ang iyong pangalan sa mga taong ibinigay mo
sa akin mula sa sanlibutan. Sila ay iyo at ibinigay mo sila sa akin. Tinupad nila ang iyong salita.
7Ngayon ay alam nila na lahat ng mga bagay na ibinigay mo sa akin ay mula sa iyo. 8Ibinigay ko
sa kanila ang mga salitang ibinigay mo sa akin. Tinanggap nila ang mga ito. Tiyak ang pagkaalam
nila na ako ay nagmula sa iyo. Sila ay sumampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin. 9Ipinapanalangin
ko sila. Hindi ko ipinapanalangin ang sanlibutan kundi sila na ibinigay mo sa akin sapagkat sila ay
iyo. 10Ang lahat ng akin ay iyo at ang mga iyo ay akin. Ako ay naluluwalhati sa kanila. 11Ngayon
ay wala na ako sa sanlibutan ngunit sila ay nasa sanlibutan pa. Ako ay patungo sa iyo. Banal na
Ama, ingatan mo sila sa iyong pangalan, sila na ibinigay mo sa akin. Ingatan mo sila upang sila ay
maging isa tulad natin. 12Nang ako ay kasama nila sa sanlibutan ay iningatan ko sila sa iyong

pangalan. Ang mga ibinigay mo sa akin ay iningatan ko. Walang sinuman sa kanila ang nawala
maliban sa kaniya na malilipol upang ang kasulatan ay matupad. [13]Pupunta ako sa iyo ngayon.
Ang mga bagay na ito ay sinasabi ko sa sanlibutan upang ang aking kagalakan ay mapuspos sa
kanila. [14]Ibinigay ko sa kanila ang iyong salita. Sila ay kinapootan ng sanlibutan dahil sila ay hindi
taga-sanlibutan, tulad ko rin na hindi taga-sanlibutan. [15]Hindi ko idinadalangin na kunin mo sila
sa sanlibutan kundi ingatan mo sila mula sa kaniya na masama. [16]Sila ay hindi taga-sanlibutan
tulad ko na hindi taga-sanlibutan. [17]Pakabanalin mo sila sa pamamagitan ng iyong katotohanan.
Ang iyong salita ay katotohanan. [18]Kung papaanong sinugo mo ako sa san-libutan, gayon din
naman, sinugo ko sila sa sanlibutan. [19]Para sa kanilang kapakanan pinababanal ko ang aking sarili
upang sila ay maging banal din naman sa pamamagitan ng katotohanan. [20]Hindi lamang sila ang
aking mga idinadalangin. Idinadalangin ko rin naman ang mga sasampalataya sa akin sa pamamagitan
ng salita nila. [21]Idinadalangin ko na sila ay maging isa, Ama, tulad mo na sumasa akin at ako ay
sumasa iyo. Idinadalangin ko na silang lahat ay maging isa sa atin, upang ang sanlibutan ay
sumampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin. [22]Ang kaluwalhatian na ibinigay mo sa akin ay
ibinigay ko sa kanila upang sila ay maging isa tulad natin na isa. [23]Ako ay nasa kanila at ikaw ay
nasa akin upang sila ay maging ganap na isa at upang malaman ng sanlibutan na isinugo mo ako.
Ito rin ay upang malaman nila na iniibig mo sila tulad ng pag-ibig mo sa akin. [24]Ama, nais ko na
ang mga ibinigay mo sa akin ay makasama ko sa kinaroroonan ko. Ito ay upang mamasdan nila
ang aking kaluwalhatian na iyong ibinigay sa akin dahil iniibig mo na ako bago pa itinatag ang
sanlibutan. [25]Amang matuwid, hindi ka nakilala ng sanlibutan. Kilala kita at alam ng mga ito na
ako ay sinugo mo. [26]Inihayag ko sa kanila ang iyong pangalan at ihahayag pa upang ang pag-ibig
mo sa akin ay mapasa kanila at ako ay suma kanila.

Chapter 18

[1]Pagkasabi ni Jesus ng mga salitang ito ay umalis siya kasama ang kaniyang mga alagad. Sila
ay nagtungo sa kabila ng batis Kedron na kung saan may isang halamanan. Siya at ang kaniyang
mga alagad ay pumasok doon. [2]Si Judas na magkakanulo sa kaniya ay alam din ang pook na iyon.
Si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay madalas na magtipon doon. [3]Dumating si Judas. Kasama
niya ang pangkat ng mga kawal at mga tauhang mula sa mga punong pari at mga Pariseo. Dumating
sila roon na may dalang mga sulo, mga ilawan at mga sandata. [4]Si Jesus na nalalaman ang lahat
ng mga bagay na magaganap sa kaniya ay sumalubong sa kanila. Sinabi niya sa kanila: Sino ang
hinahanap ninyo? [5]Sinagot nila siya: Si Jesus na taga-Nazaret. Sinabi ni Jesus sa kanila: Ako na
iyon. Si Judas na nagkanulo sa kaniya ay nakatayo ring kasama nila. [6]Nang sabihin niya sa kanila
na, ako na iyon, napaurong sila at natumba sa lupa. [8]Sumagot si Jesus: Sinabi ko na sa inyo na ako
na iyon. Kung ako nga ang inyong hinahanap, pabayaan ninyong umalis ang mga ito. [9]Ito ay upang
matupad ang pananalitang kaniyang sinabi: Sa mga ibinigay mo sa akin ay hindi ako nawalan isa

man. [10]Si Simon Pedro nga ay may tabak, binunot niya ito. Tinaga niya ang alipin ng punong pari
at pinutol ang kanang tainga. Ang pangalan ng alipin ay Malcu. [11]Sinabi nga ni Jesus kay Pedro:
Isalong mo ang iyong tabak. Iinumin ko ang sarong ibinigay sa akin ng Ama, hindi ba? [12]Dinakip
si Jesus ng pangkat ng mga kawal, ng kapitan at ng mga pinuno ng mga Judio. Siya ay ginapos
nila. [13]Dinala muna nila siya kay Anas. Siya ang biyenang lalaki ni Caifas na pangulong pari ng
taon ding iyon. [14]Si Caifas ang nagpayo sa mga Judio na kapakipakinabang mamatay ang isang
tao ng dahil sa mga tao. [15]Si Simon Pedro at ang isa pang alagad ay sumunod kay Jesus. Ang
alagad na iyon ay kilala ng pangulong pari. Siya ay pumasok na kasama ni Jesus sa bulwagan ng
pangulong pari. [16]Si Pedro ay nakatayo sa labas ng pintuan. Ang alagad na kilala ng pangulong
pari ay lumabas. Kinausap niya ang babaing nagbabantay sa pintuan at pinapasok si Pedro. [17]Ang
dalagang nagbabantay ng pintuan ay nagsabi nga kay Pedro: Ikaw ay isa rin sa mga alagad ng taong
ito,hindi ba ? Sinabi niya: Hindi. [18]Ang mga alipin at mga tauhan ay nakatayo roon. Sila ay
nagpabaga ng uling sapagkat malamig doon at sila ay nagpapainit ng kanilang mga sarili. Si Pedro
ay nakatayong kasama nila at nagpapainit. [19]Ang pangulong pari ay nagtanong kay Jesus tungkol
sa kaniyang mga alagad at sa kaniyang turo. [20]Sinagot siya ni Jesus: Ako ay hayagang nagsalita
sa sanlibutan. Ako ay laging nagtuturo sa bahay-sambahan at sa templo na pinagtitipunan ng mga
Judio. Wala akong sinabi sa lihim. [21]Bakit ako ang tinatanong mo? Tanungin mo ang mga nakarinig
sa akin kung ano ang sinabi ko sa kanila. Tingnan mo, alam nila ang sinabi ko. [22]Pagkasabi niya
ng mga ito, isa sa mga tauhang nakatayo sa tabi ang sumampal kay Jesus. Sinabi niya: Sinagot mo
ng ganyan ang pangulong pari? [23]Sinagot siya ni Jesus: Kung ako ay nagsalita ng masama, magbigay
saksi ka tungkol sa masama. Kung mabuti, bakit mo ako sinaktan? [24]Si Jesus ay nakagapos na
ipinadala ni Anas kay Caifas na pangulong pari. [25]Si Simon Pedro ay nakatayo at siya ay nagpapainit.
Sinabi nga nila sa kaniya: Isa ka rin sa mga alagad niya, hindi ba? Siya ay nagkaila at sinabing,
hindi. [26]Ang isa sa mga alipin ng pangulong pari ay kamag-anak ng pinutulan ni Pedro ng tainga.
Siya ay nagsabi: Hindi ba nakita kitang kasama niya sa halamanan? [27]Muling nagkaila si Pedro at
pagdaka`y tumilaok ang isang tandang. [28]Dinala nga nila si Jesus mula kay Caifas patungo sa
bulwagang hukuman. Maaga noon. Sila lamang ang hindi pumasok sa bulwagang hukuman upang
hindi sila madungisan. Hindi sila pumasok upang sila ay makakain sa paglagpas. [29]Lumabas nga
si Pilato at sinabi sa kanila: Anong sakdal ang dala ninyo laban sa taong ito? [30]Sila ay sumagot at
sinabi sa kaniya: Kung hindi siya isang salarin, hindi namin siya isusuko sa iyo. [31]Sinabi nga ni
Pilato sa kanila: Kunin ninyo siya at hatulan ninyo siya ayon sa inyong batas. Sinabi nga ng mga
Judio sa kaniya: Wala kaming karapatang pumatay ng sinumang tao. [32]Ito ay nangyari upang
matupad ang sinabi ni Jesus. Ang salita na kaniyang sinabi ay nagpakahulugan ng uri ng kamatayan
na kaniyang ikamamatay. [33]Pumasok ngang muli si Pilato sa bulwagang hukuman at tinawag si
Jesus. Sinabi niya sa kaniya: Ikaw ba ang hari ng mga Judio? [34]Tinugon siya ni Jesus: Ito ba ay
sinasabi mo mula sa iyong sarili? O may ibang nagsabi sa iyo tungkol sa akin? [35]Tumugon si
Pilato: Ako ba ay isang Judio? Isinuko ka sa akin ng iyong sariling bansa at ng mga punong pari.
Ano ba ang nagawa mo? [36]Sumagot si Jesus: Ang aking kaharian ay hindi sa sanlibutang ito. Kung

ang aking kaharian ay sa sanlibutang ito, makikipaglaban ang aking mga lingkod. Sila ay
makikipaglaban upang hindi ako maisuko sa mga Judio. Sa ngayon, ang aking kaharian ay hindi
mula rito. 37Sinabi ni Pilato sa kaniya: Kung magkagayon, ikaw ba ay isang hari? Sumagot si Jesus:
Ikaw ang nagsabi na ako ay isang hari. Magpapatotoo ako sa katotohanan. Ito ang dahilan kung
bakit ako ipinanganak at naparito sa sanlibutan. Ang bawat isa na nasa katotohanan ay dumirinig
ng aking tinig. 38Sinabi ni Pilato sa kaniya: Ano ang katotohanan? Pagkasabi niya nito ay muli
siyang nagpunta sa mga Judio na nasa labas. Sinabi niya sa kaniya: Wala akong makitang dahilan
upang ipapatay siya. 39May isang kaugalian kayo na palayain ko sa inyo ang isa sa araw ng
Paglagpas. Ibig ba ninyo na palayain ko sa inyo ang hari ng mga Judio? 40Lahat sila ay muling
sumigaw na sinasabi: Hindi ang taong ito kundi si Barabas. Si Barabas ay isang magnanakaw.

Chapter 19

1Nang magkagayon, kinuha ni Pilato si Jesus at kaniyang hinagupit. 2Ang mga kawal ay
nagsalapid ng isang koronang tinik. Inilagay nila ito sa kaniyang ulo at sinuotan nila siya ng balabal
na kulay ube. 3Sinabi nila: Mabuhay ang hari ng mga Judio at pinagsasampal nila siya. 4Si Pilato
nga ay muling lumabas at sinabi sa kanila: Tingnan ninyo, inilabas ko siya sa inyo. Ito ay upang
inyong malaman na wala akong matagpuang anumang maisakdal sa kaniya. 5Lumabas nga si Jesus
na suot ang koronang tinik at ang balabal na kulay ube. Sinabi ni Pilato sa kanila: Tingnan ninyo
ang tao. 6Nang makita nga siya ng mga punong pari at mga tauhan, sila ay sumigaw. Sila ay
sumigaw ng: Ipako siya sa krus, ipako siya sa krus. Sinabi ni Pilato sa kanila: Dalhin ninyo siya at
ipako siya sa krus. Wala akong matagpuang maisakdal sa kaniya. 7Muli nga niya silang tinanong:
Sino ang hinahanap ninyo? Sinabi nila: Si Jesus na taga-Nazaret. 7Sinagot siya ng mga Judio: Kami
ay may kautusan. Ayon sa aming kautusan, dapat siyang mamatay sapagkat ginawa niya ang
kaniyang sarili na anak ng Diyos. 8Nang marinig ni Pilato ang pananalitang iyon, lalo siyang
natakot. 9Siya ay muling nagpunta sa bulwagang hukuman at sinabi kay Jesus: Taga-saan ka ba?
Hindi siya sinagot ni Jesus. 10Sinabi nga ni Pilato sa kaniya: Hindi ka ba makikipag-usap sa akin?
Hindi mo ba alam na ako ay may kapangyarihang ipapako ka sa krus at kapangyarihang palayain
ka? 11Sumagot si Jesus: Hindi ka magkakaroon ng anumang kapangyarihan laban sa akin malibang
ibigay ito sa iyo mula sa itaas. Ang nagsuko sa akin sa iyo ay higit ang kasalanan. 12Mula noon
tinangka ni Pilato na palayain siya. Ang mga Judio ay sumigaw na sinasabing: Kung palalayain
mo ang taong ito, hindi ka kaibigan ni Cesar. Kung ginagawang hari ng sinuman ang kaniyang
sarili siya ay nagsasalita laban kay Cesar. 13Nang marinig nga ni Pilato ang pananalitang iyon ay
inakay niya si Jesus palabas. Siya ay umupo sa upuan ng paghatol sa dakong tinatawag na Pabimento.
Sa Hebreo ito ay Gabata. 14Noon ay paghahanda ng Paglagpas, mag-iikaanim na ang oras. Sinabi
ni Pilato sa mga Judio: Tingnan ninyo ang inyong hari. 15Sila ay sumigaw: Alisin siya, Alisin siya!
Ipako siya sa krus! Tanong ni Pilato sa kanila: Ipapako ko ba sa krus ang inyong hari? Ang mga

punong pari ay sumagot: Wala kaming hari maliban kay Cesar. 16 Kaya nga isinuko niya siya sa kanila upang ipako sa krus. Kinuha nila si Jesus at siya ay inilayo. 17 Siya ay lumabas na pasan ang kaniyang krus. Pumunta siya sa dakong tinatawag na pook ng bungo. Ito ay tinatawag sa wikang Hebreo na Golgotha. 18 Doon nila siya ipinako sa krus. Dalawa ang kasama niya, isa sa bawat panig at napapagitna si Jesus. 19 Si Pilato ay sumulat ng isang pamagat at inilagay ito sa krus. Ganito ang nakasulat: Si Jesus na taga-Nazareth, Ang Hari ng mga Judio. 20 Ang pamagat na ito ay nabasa ng maraming mga Judio. Ito ay dahil ang pook na pinagpakuan kay Jesus ay malapit sa lunsod. Ang pamagat ay isinulat sa Hebreo, sa Griyego, at sa Latin. 21 Sinabi nga ng mga punong pari ng mga Judio kay Pilato: Huwag mong isulat, Ang Hari ng mga Judio, kundi, sinabi niya, Ako ay Hari ng mga Judio. 22 Sumagot si Pilato: Ang naisulat ko na ay naisulat ko na. 23 Nang maipako na siya sa krus ng mga kawal, kinuha nila ang kaniyang mga kasuotan. Hinati nila ito sa apat na bahagi. Isang bahagi sa bawat kawal at gayon din ang kaniyang balabal. Ang tunika ay walang tahi, hinabing buo mula sa itaas pababa. 24 Sinabi nga nila sa isa`t isa sa kanila: Huwag natin itong punitin. Magpalabunutan tayo kung mapapasa kanino ito. Ito ay nangyari upang matupad ang kasulatan na nagsasabi: Pinaghati-hatian nila ang aking kasuotan, at nagpalabunutan para sa aking damit. Ginawa nga ng mga kawal ang mga bagay na ito. 25 Nakatayo sa malapit sa krus ni Jesus ang kaniyang ina. Naroon din ang kapatid na babae ng kaniyang ina, si Maria na asawa ni Cleofas at si Maria na taga-Magdala. 26 Nakita ni Jesus ang kaniyang ina at ang alagad na kaniyang minamahal na nakatayo sa malapit. Nang makita niya sila. Sinabi niya sa kaniyang ina: Ginang, tingnan mo ang iyong anak. 27 Pagkatapos noon, sinabi niya sa alagad: Tingnan mo ang iyong ina. Mula sa oras na iyon ay dinala siya ng alagad sa kaniyang sariling tahanan. 28 Pagkatapos nito, si Jesus na nakaaalam na ang lahat ng mga bagay ay naganap na ay nagsabi: Ako ay nauuhaw. Sinabi niya ito upang matupad ang kasulatan. 29 Mayroon doong nakalagay na isang sisidlang puno ng suka. Binasa nilang mabuti ng suka ang isang espongha. Inilagay nila ito sa isang sanga ng hisopo at idiniit sa kaniyang bibig. 30 Nang matanggap na nga ni Jesus ang suka, sinabi niya: Naganap na. Itinungo niya ng kaniyang ulo at isinuko niya ang kaniyang espiritu. 31 Noon ay araw ng Paghahanda. Ang mga katawan ay hindi dapat manatili sa krus sa araw ng sabat. Ang sabat na iyon ay dakila. Ang mga Judio nga ay humiling kay Pilato. Kanilang hiniling na mabali ang mga binti ng mga nasa krus upang sila ay maialis. 32 Dumating nga ang mga kawal at binali ang mga binti ng una. Ganoon din ang ginawa sa isa na kasama niyang ipinako. 33 Pagpunta nila kay Jesus, nakita nilang siya ay patay na. Hindi na nila binali ang kaniyang mga binti. 34 Isa sa mga kawal na may sibat ang tumusok sa tagiliran ni Jesus. Ang dugo at tubig ay biglang lumabas. 35 Siya na nakakita nito ay nagpatotoo at ang kaniyang patotoo ay tunay. Alam niyang nagsasabi siya ng katotohanan upang kayo ay sumampalataya. 36 Nangyari ang mga bagay na ito upang matupad ang kasulatan: Isa mang buto niya ay hindi mababali. 37 Sinasabi sa isa pang kasulatan: Titingnan nila siya na kanilang tinusok. 38 Pagkatapos nito, si Jose na taga-Arimatea ay humiling kay Pilato na makuha niya ang katawan ni Jesus. Si Jose ay isang alagad ni Jesus bagamat palihim lamang dahil sa takot sa mga Judio. Pinahintulutan siya ni Pilato, kaya siya ay pumunta roon at kinuha ang katawan ni Jesus. 39 Nagpunta

rin doon si Nicodemo. Siya iyong noong una ay pumunta kay Jesus, nang gabi. Siya ay may dalang
pinaghalong mira at aloe, na halos isang daang libra ang timbang. [40]Kinuha nga nila ang katawan
ni Jesus. Binalot nila ito ng kayong lino kasama ang mga pabango. Ito ay ayon sa kaugalian ng
paglilibing ng mga Judio. [41]Sa pook na pinagpakuan sa kaniya ay may isang halamanan. Sa
halamanang iyon ay may isang bagong libingan na hindi pa napaglilibingan. [42]Doon nila inilagay
si Jesus sapagkat noon ay araw ng Paghahanda ng mga Judio at malapit doon ang libingan.

Chapter 20

[1]Sa unang araw ng sanlinggo, maagang nagpunta sa libingan si Maria na taga-Magdala. Madilim
pa noon. Nakita niya na ang bato ay naalis sa libingan. [2]Siya ay tumakbo at nagpunta kay Simon
Pedro at sa isang alagad na inibig ni Jesus. Sinabi niya sa kanila: Kinuha nila ang Panginoon mula
sa libingan. Hindi namin alam kung saan nila siya inilagay. [3]Lumabas nga si Pedro at ang isang
alagad na iyon at pumunta sa libingan. [4]Magkasamang tumakbo ang dalawa. Ang nasabing isang
alagad ay tumakbo nang mabilis kaysa kay Pedro at naunang dumating sa libingan. [5]Nang siya ay
yumuko, nakita niya ang mga kayong lino na nakalapag. Magkagayon man ay hindi siya pumasok
sa loob. [6]Kasunod niyang dumating si Simon Pedro at ito ay pumasok sa loob ng libingan. Nakita
niyang nakalapag ang mga kayong lino. [7]Nakita rin niya ang panyong inilagay sa ulo ni Jesus na
hindi kasamang nakalapag ng kayong lino. Ito ay hiwalay na nakatiklop sa isang dako. [8]Pumasok
din naman ang isang alagad na iyon na naunang dumating sa libingan. Nakita niya at siya ay
sumampalataya. [9]Noon ay hindi pa nila alam ang kasulatan, na siya ay dapat bumangon mula sa
mga patay. [10]Ang mga alagad nga ay muling umalis pauwi sa kani-kanilang tahanan. [11]Gayunman,
si Maria ay nakatayo sa labas ng libingan na tumatangis. Sa kaniyang pagtangis, siya ay yumuko
at tumingin sa loob ng libingan. [12]Nakita niyang nakaupo ang dalawang anghel na nakaputi. Ang
isa ay nasa ulunan at ang isa ay nasa paanan ng pinaglagyan ng bangkay ni Jesus. [13]Sinabi nila sa
kaniya: Babae, bakit ka tumatangis? Sinabi niya sa kanila: Kinuha nila ang aking Panginoon at
hindi ko alam kung saan nila siya inilagay. [14]Pagkasabi niya ng mga ito, siya ay tumalikod at nakita
niya si Jesus na nakatayo. Hindi niya alam na iyon ay si Jesus. [15]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Babae,
bakit ka tumatangis? Sino ang hinahanap mo? Inakala niyang siya ang tagapag-alaga ng halamanan.
Sinabi niya sa kaniya: Ginoo, kung kinuha mo siya rito, sabihin mo sa akin kung saan mo siya
inilagay. Kukunin ko siya. [16]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Maria. Humarap siya at sinabi sa kaniya:
Raboni, na ang ibig sabihin ay guro. [17]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Huwag mo akong hawakan
sapagkat hindi pa ako nakapaitaas sa aking Ama. Pumunta ka sa mga kapatid ko. Sabihin mo sa
kanila na ako ay papaitaas sa aking Ama at inyong Ama, sa aking Diyos at inyong Diyos. [18]Si
Maria na taga-Magdala ay nagpunta sa mga alagad. Sinabi niya sa kanila na nakita niya ang
Panginoon. Sinabi rin niya na ang mga bagay na ito ay sinabi ni Jesus sa kaniya. [19]Kinagabihan
ng araw ding iyon, na unang araw ng sanlinggo, nagtipon ang mga alagad. Ipininid nila ang mga

pinto dahil sa takot sa mga Judio. Dumating si Jesus at tumayo sa gitna at sinabi sa kanila: Kapayapaan ang sumainyo. [20]Pagkasabi niya nito, ipinakita niya sa kanila ang kaniyang mga kamay at kaniyang tagiliran. Nagalak ang mga alagad nang makita nila ang Panginoon. [21]Sinabi ngang muli ni Jesus sa kanila: Kapayapaan ang sumainyo. Kung papaano ako isinugo ng Ama, ganoon ko rin kayo isinusugo. [22]Pagkasabi niya nito, hiningahan niya sila at sinabi sa kanila: Tanggapin ninyo ang Banal na Espiritu. [23]Ang kaninumang mga kasalanan na inyong pinatatawad ay ipinatatawad iyon sa kanila. Ang kaninumang mga kasalanan na hindi ninyo pinatatawad, ang mga ito ay hindi pinatatawad. [24]Si Tomas na isa sa labindalawang alagad ay tinatawag na Kambal. Hindi nila siya kasama nang dumating si Jesus. [25]Sinabi nga ng ibang mga alagad sa kaniya: Nakita namin ang Panginoon. Sinabi niya sa kanila: Hindi ako maniniwala, malibang makita ko ang pinagpakuan sa kaniyang mga kamay. Malibang mailagay ko ang aking mga daliri roon, hindi ako maniniwala. Hindi ako maniniwala malibang maipasok ko ang aking kamay sa kaniyang tagiliran. [26]Makalipas ang walong araw, ang mga alagad ay nasa loob muli ng bahay at kasama nila si Tomas. Kahit na nakapinid ang mga pinto, dumating si Jesus at tumayo sa gitna nila. Sinabi niya: Kapayapaan ang sumainyo. [27]Pagkatapos noon, sinabi niya kay Tomas: Ilagay mo ang iyong daliri rito at tingnan mo ang aking mga kamay. Iabot mo ang iyong kamay rito at ipasok sa aking tagiliran. Huwag ka nang mag-alinlangan, kundi sumampalataya ka. [28]Sumagot si Tomas at sinabi sa kaniya: Aking Panginoon at aking Diyos. [29]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Tomas, sumampalataya ka dahil nakita mo ako. Pinagpala sila na hindi nakakita ngunit sumampalataya. [30]Marami pang ibang mga tanda ang ginawa ni Jesus sa harapan ng kaniyang mga alagad. Ang mga ito ay hindi nasusulat sa aklat na ito. [31]Ang mga ito ay sinulat upang kayo ay sumampalataya na si Jesus ang Kristo, ang Anak ng Diyos. At ang mga ito ay sinulat upang pagkatapos ninyong sumampalataya ay magkaroon kayo ng buhay sa pamamagitan ng kaniyang pangalan.

Chapter 21

[1]Pagkatapos ng mga bagay na ito, nagpakitang muli si Jesus sa kaniyang mga alagad sa lawa ng Tiberias. Ganito siya nagpakita: [2]Magkakasama sina Simon Pedro at Tomas na tinatawag na Kambal at si Natanael na taga-Cana ng Galilea, ang mga anak ni Zebedeo at dalawa pang mga alagad. [3]Sinabi ni Simon Pedro sa kanila: Mangingisda ako. Sinabi nila sa kaniya: Sasama rin kami sa iyo. Lumabas sila mula roon at agad-agad na sumakay sa bangka. Wala silang nahuli nang gabing iyon. [4]Nang magbubukang-liwayway na, si Jesus ay tumayo sa tabing-dagat. Gayunman, hindi nakilala ng mga alagad na iyon ay si Jesus. [5]Sinabi nga ni Jesus sa kanila: Munting mga anak, may makakain ba kayo? Sinagot nila siya: Wala. [6]Sinabi niya sa kanila: Ihagis ninyo ang lambat sa dakong kanan ng bangka at makasusumpong kayo. Inihagis nga nila at hindi na nila kayang hilahin ang lambat dahil sa rami ng isda. [7]Kaya ang alagad na iyon na inibig ni Jesus ay nagsabi kay Pedro: Ang Panginoon iyon. Nang marinig ni Simon Pedro na ang Panginoon iyon, isinuot niya ang

kaniyang pang-itaas na damit. Isinuot niya ito dahil siya ay nakahubad at tumalon siya sa lawa.
[8]Ang ibang mga alagad ay dumating na sakay ng maliit na bangka. Hinihila nila ang lambat na may
mga isda. Hindi sila gaanong malayo sa pampang kundi may isang daang yarda lamang ang layo.
[9]Pagkalunsad nila sa lupa, nakakita sila ng mga nagbabagang uling. May mga isdang nakapatong
doon. May mga tinapay rin. [10]Sinabi ni Jesus sa kanila: Dalhin ninyo rito ang mga nahuli ninyong
isda ngayon. [11]Umahon si Simon Pedro. Hinila niya ang lambat sa aplaya. Ang lambat ay puno
ng mga malalaking isda, may isandaan at limampu`t tatlo ang kanilang bilang. Kahit na ganoon
karami ang isda ay hindi napunit ang lambat. [12]Sinabi ni Jesus sa kanila: Halikayo at mag-agahan.
Walang sinuman sa mga alagad ang nangahas na magtanong kung sino siya. Hindi sila nangahas
na magtanong dahil alam nila na siya ang Panginoon. [13]Lumapit si Jesus, kinuha ang tinapay at
ibinigay sa kanila. Ganoon din ang ginawa niya sa isda. [14]Ito na ang ikatlong ulit na ipinakita si
Jesus sa kaniyang mga alagad mula nang siya ay ibinangon mula sa mga patay. [15]Pagkatapos nilang
mag-agahan, sinabi ni Jesus kay Simon Pedro: Simon, anak ni Jonas, iniibig mo ba ako nang higit
sa mga ito? Sinabi niya sa kaniya: Opo, Panginoon. Alam mong may paggiliw ako sa iyo. Sinabi
ni Jesus sa kaniya: Pakainin mo ang aking mga batang tupa. [16]Sinabi niyang muli sa kaniya sa
ikalawang pagkakataon: Simon, anak ni Jonas, iniibig mo ba ako? Sinabi niya sa kaniya: Opo,
Panginoon. Alam mong may paggiliw ako sa iyo. Sinabi ni Jesus sa kaniya: Alagaan mo ang aking
mga tupa. [17]Sinabi niya sa kaniya sa ikatlong pagkakataon: Simon, anak ni Jonas, may paggiliw
ka ba sa akin? Nasaktan si Pedro sapagkat sinabi sa kaniya sa ikatlong pagkakataon, may paggiliw
ka ba sa akin? Sinabi niya sa kaniya: Panginoon, alam mo ang lahat ng mga bagay. Alam mo na
may paggiliw ako sa iyo. Sinabi ni Jesus sa kaniya: Pakanin mo ang aking mga tupa.
[18]Totoong-totoong sinasabi ko sa inyo, noong ikaw ay bata pa, ikaw ang nagbibihis sa iyong sarili.
Lumalakad ka kung saan mo ibig. Gayunman, pagtanda mo ay iuunat mo ang iyong mga kamay.
Iba ang magbibihis sa iyo at dadalhin ka sa hindi mo ibig. [19]Sinabi niya ito upang ipakahulugan
kung sa anong kamatayan dapat niyang luwalhatiin ang Diyos. Pagkasabi niya nito, sinabi niya sa
kaniya: Sumunod ka sa akin. [20]Paglingon ni Pedro, nakita niya na sumusunod ang alagad na inibig
ni Jesus. Siya rin ang nakahilig sa dibdib ni Jesus nang sila ay naghapunan. Siya ang nagsabi,
Panginoon, sino siya na magkakanulo sa iyo? [21]Nang makita siya ni Pedro ay sinabi kay Jesus:
Panginoon, ano naman ang gagawin ng taong ito? [22]Sinabi ni Jesus sa kaniya: Kung iibigin kong
manatili siya hanggang sa pagbalik ko, ano ito sa iyo? Sumunod ka sa akin. [23]Ang pananalitang
ito ay kumalat sa mga kapatiran, na ang alagad na ito ay hindi mamamatay. Gayunman, hindi sinabi
ni Jesus sa kaniya na hindi siya mamamatay. Ang sinabi niya, kung iibigin ko na siya ay manatili
hanggang sa aking pagbabalik, ano ito sa iyo? [24]Ito ang alagad na nagpapatotoo sa mga bagay na
ito at sumulat sa mga bagay na ito. Alam namin na ang kaniyang patotoo ay tunay. [25]Marami pa
ring ibang mga bagay na ginawa si Jesus. Kung isusulat ng isa-isa ang mga ito, inaakala kong
maging ang sanlibutan nga ay hindi makakakaya ng mga aklat na masusulat. Siyang mangyari!

James

Chapter 1

[1]Ako ay si Jacobo. Ako ay isang alipin ng Diyos at ng Panginoong Jesukristo. Binabati ko ang
labindalawang lipi ng Israel na nakakalat sa iba`t ibang bansa. Mga Pagsubok at Tukso [2]Mga
kapatid ko, ituring ninyong buong kagalakan kapag dumaranas kayo ng iba`t ibang pagsubok.
[3]Alam ninyo na ang pagsubok sa inyong pananampalataya ay nakagagawa ng pagtitiis. [4]Hayaan
ninyong tapusin ng pagtitiis ang kaniyang ganap na gawa upang kayo ay maging ganap at buo. Sa
gayon, kayo ay walang anumang kakulangan. [5]Kung ang sinuman sa inyo ay nagkukulang ng
karunungan, humingi siya sa Diyos at iyon ay ibibigay sa kaniya. Ang Diyos ay nagbibigay nang
masagana sa lahat ng tao at hindi nanunumbat. [6]Ngunit kapag siya ay humingi, hayaan siyang
humingi na may pananampala-taya at walang pag-aalinlangan. Ang taong nag-aalinlangan ay
katulad ng isang alon sa dagat na tinatangay at ipinapadpad ng hangin. [7]Ang taong nag-aalinlangan
ay hindi dapat mag-isip na siya ay tatanggap ng anuman mula sa Panginoon. [8]Ang taong
nagdadalawang-isip ay hindi matatag sa lahat ng kaniyang mga lakad. [9]Hayaang magalak ang
kapatid na may mababang kalagayan sa kaniyang pagkakataas. [10]Magalak din naman ang mayaman
sa kaniyang pagkakababa dahil tulad ng bulaklak ng damo siya ay lilipas. [11]Ang araw ay sumisikat
na may matinding init at ang damo ay nalalanta. Ang bulaklak ng damo ay nalalagas at ang
kaakit-akit na anyo nito ay nasisira. Gayon din naman ang mayaman, siya ay lumilipas sa kaniyang
mga lakad. [12]Pinagpala ang taong nagtitiis ng pagsubok dahil kapag siya ay nasubok na, tatanggap
siya ng putong ng buhay. Ito ang ipinangako ng Panginoon sa kanila na umiibig sa kaniya. [13]Huwag
sabihin ng sinumang tinutukso, na siya ay tinutukso ng Diyos. Ang Diyos ay hindi maaaring matukso
ng mga kasamaan ni hindi niya tinutukso ang sinuman. [14]Ang bawat tao ay natutukso kapag siya
ay nahihila ng kaniyang sariling pita at nasisilo. [15]Kapag ang pita ay naglihi, ito ay nanganganak
ng kasalanan. Kung ang kasalanan ay malaki na, ito ay nagbubunga ng kamatayan. [16]Minamahal
kong mga kapatid, huwag kayong magsilihis. [17]Ang bawat mabuti at ganap na kaloob ay mula sa
itaas at nagbubuhat sa Ama ng mga liwanag. Siya ang Ama na walang pagbabago ni anino man ng
paggalaw. [18]Sa kaniyang sariling kalooban ay iniluwal niya tayo sa pamamagitan ng salita ng
katotohanan. Ito ay upang tayo ay maging isang uri ng mga unang-bunga ng kaniyang mga nilikha.
[19]Kaya nga minamahal kong mga kapatid, ang bawat tao ay dapat maging maagap sa pakikinig.
Siya ay dapat maging mahinahon sa pagsasalita at hindi madaling mapoot. [20]Ang poot ng tao ay
hindi gumagawa ng katuwiran ng Diyos. [21]Kaya nga iwaksi ninyo ang lahat ng karumihan at labis
na kasamaan. Tanggapin ninyong may kababaang loob ang salitang isinug-pong sa inyo na
makapagliligtas sa inyong mga kaluluwa. [22]Gawin ninyo ang salita. Huwag kayong maging
tagapakinig lang ng salita na ang inyong mga sarili ang dinadaya ninyo. [23]Ang sinumang tagapakinig
ng salita ngunit hindi taga-pagsagawa nito ay natutulad sa isang taong minamasdan ang kaniyang
likas na mukha sa salamin. [24]Pagkatapos niyang masdan ang kaniyang sarili, siya ay lumisan at

nalimot niya kaagad kung ano ang kaniyang anyo. 25 Ngunit ang sinumang tumitingin sa ganap na
kautusan ng kalayaan at nananatili rito ay hindi nakalilimot na tagapakinig sa halip siya ay
taga-pagsagawa ng gawain. Ang taong ito ay pagpapalain sa kaniyang ginagawa. 26 Kung ang
sinuman sa inyo ay tila makadiyos na hindi pinipigil ang kaniyang dila ngunit dinadaya ang kaniyang
puso, ang kaniyang pagkamakadiyos ay walang kabuluhan. 27 Ang dalisay at malinis na
pagkamakadiyos sa harapan ng Diyos at ng Ama ay ito: Dalawin ang mga ulila at ang mga babaing
balo sa kanilang kapighatian. Ingatan ang kaniyang sarili na hindi mabahiran ng sanlibutan.

Chapter 2

1 Mga kapatid ko, ang pananampalatayang nasa inyo ay sa Panginoong Jesukristo na Panginoon
ng kaluwalhatian. Huwag magkaroon ng pagtatangi ng mga tao ang pananampa-latayang ito.
2 Maaaring may pumasok sa inyong bahay-sambahan na isang taong may gintong singsing at
marangyang kasuotan. Maaaring may pumasok din na isang taong dukha na napakarumi ng damit.
3 Maaaring higit ninyong binigyan ng pansin ang may marangyang kasuotan at sinabi sa kaniya:
Maupo po kayo rito sa magandang dako. Sa taong dukha ay sinabi: Tumayo ka na lang dito o di
kaya ay maupo ka sa patungan ng aking paa. 4 Hindi ba kayo rin ay may mga pagtatangi-tangi sa
inyong mga sarili? Kayo ay naging mga manghahatol na may masasamang isipan. 5 Makinig kayo,
minamahal kong mga kapatid. Hindi ba pinili ng Diyos ang mga dukha sa sanlibutang ito na
mayayaman sa pananampalataya? Pinili silang tagapagmana ng kahariang ipinangako niya sa mga
umiibig sa kaniya. 6 Hinamak ninyo ang taong dukha. Ang mayayaman ang umaapi sa inyo at
kumakaladkad sa inyo sa harap ng mga hukuman, hindi ba? 7 Sila ang lumalait sa mabuting pangalan
na itinatawag sa inyo, hindi ba? 8 Kung tinutupad ninyo ang maharlikang kautusan ayon sa kasulatan,
mabuti ang inyong ginagawa. Ang maharlikang kautusan ay: Ibigin mo ang iyong kapuwa tulad
ng pag-ibig mo sa iyong sarili. 9 Kaya kung kayo ay nagtatangi ng tao, kayo ay nagkakasala.
Ipinapahayag ng kautusan na kayo ay lumalabag. 10 Ang sinumang tumutupad sa buong kautusan
ngunit natiti-sod sa isang bahagi ay nagkakasala sa buong kautusan. 11 Sinabi ng Diyos: Huwag
kang makiapid. Sinabi rin niyang huwag kang papatay. Kung hindi ka man nakiapid ngunit ikaw
naman ay pumatay, ikaw ay lumabag sa kautusan. 12 Kayat magsalita ka at gumawang tulad ng
mga malapit nang hatulan ng kautusan ng kalayaan. 13 Walang kahabagang hahatulan ng Diyos
ang sinumang nagkait ng kahabagan. Ang kahabagan ay nagtatagumpay sa kahatulan. 14 Mga
kapatid ko, kung sabihin ng isang tao na siya ay may pananampalataya subalit wala siyang mga
gawa, ano ang pakinabang noon? Maililigtas ba siya ng pananampalataya? 15 Maaaring ang isang
kapatid na lalaki o babae ay walang damit o hikahos sa pang-araw-araw na pagkain. 16 Ang isa sa
inyo ay nagsabi sa kanila: Humayo kayo nang payapa. Magpainit kayo at magpakabusog. Kung
hindi naman ibinigay sa kanila ang mga kailangan ng katawan, ano ang pakinabang noon? 17 Ganiyan
din ang pananampalataya, kung wala itong mga gawa, ito ay patay sa kaniyang sarili. 18 Maaaring

may magsabi: Ikaw ay may pananampalataya, ako ay may mga gawa. Ipakita mo ang iyong
pananampalata-yang walang mga gawa. Ipakikita ko sa iyo ang aking pananampalataya sa
pamamagitan ng aking mga gawa. [19]Nananampalataya kang iisa ang Dios. Mabuti ang iyong
ginagawa. Maging ang mga demonyo ay nananampalataya at nanginginig. [20]Ikaw na taong walang
kabuluhan, alamin mo ito: Ang pananampalatayang walang mga gawa ay patay. [21]Ang ating amang
si Abraham ay pinaging-matuwid sa pamamagitan ng mga gawa, hindi ba? Ito ay nang ihandog
niya sa dambana ang kaniyang anak na si Isaac. [22]Iyong nakita kung papaanong ang
pananampalataya ay gumagawang kalakip ng kaniyang mga gawa at ang pananampalataya ay
naging ganap sa pamamagitan ng mga gawa. [23]Ang sinabi ng kasulatan ay naganap:
Sinampalatayanan ni Abraham ang Diyos. Ito ay ibinilang ng Diyos na katuwiran para kay Abraham
at tinawag siyang kaibigan ng Diyos. [24]Nakikita ninyong ang tao ay pinapaging-matuwid sa
pamamagitan ng mga gawa at hindi sa pamamagitan ng pananampalataya lamang. [25]Hindi ba sa
gayon ding paraan si Rahab na isang patutot ay pinaging matuwid sa pamamagitan ng mga gawa?
Matapos niyang tanggapin ang mga sugo, pinaalis niya sila at pinadaan sa ibang landas. [26]Ang
katawang walang espiritu ay patay, gayon din ang pananampalatayang walang mga gawa.

Chapter 3

[1]Mga kapatid ko, alam ninyo na kaming mga guro ay tatanggap ng lalong higit na kahatulan.
Kaya nga huwag maging guro ang marami sa inyo. [2]Tayong lahat ay madalas na nagkakamali.
Kung ang sinuman ay hindi nagkakamali sa kaniyang pananalita, siya ay taong ganap. Napipigil
niya ang buo niyang katawan. [3]Tingnan ninyo, nilalagyan natin ng bukado ang bibig ng mga kabayo
upang tayo ay sundin nila. Sa pamamagitan ng bukado ay naililiko natin ang buong katawan nila.
[4]Tingnan din ninyo ang mga barko. Ang mga ito ay malalaki at itinutulak ng malalakas na hangin.
Gayunman, bagamat malalaki, ang mga ito ay inililiko ng napakaliit na timon saan man naisin ng
tagatimon. [5]Gayon din ang dila, isang maliit na bahagi ng katawan ngunit nagyayabang ng mga
dakilang bagay. Tingnan ninyo, ang maliit na apoy ay nagpapaliyab ng malaking kagubatan. [6]Ang
dila ay tulad ng apoy, daigdig ng kalikuan. Ang dila ay bahagi ng ating katawan na dumudungis
sa kabuuan nito. Sumusunog ito sa lahat ng mga bagay tungkol sa ating pamumuhay at ito ay
pinag-aapoy ng impiyerno. [7]Ang tao ay nagpapaamo ng lahat ng uri ng mga hayop at mga ibon at
mga gumagapang na hayop at mga bagay sa dagat. Ang mga hayop na ito ay pinaaamo at napaamo
na ng tao. [8]Ngunit walang nakapagpaamo sa dila. Ito ay masamang bagay na walang taong
makapigil. Ito ay puno ng kamandag na nakamamatay. [9]Sa pamamagitan ng dila ay pinupuri natin
ang Diyos Ama. Ginagamit din natin ito sa pagsumpa sa mga taong ginawa ng Diyos na kawangis
niya. [10]Sa pamamagitan ng iisang bibig pinupuri natin ang Diyos at isinusumpa ang iba. Mga
kapatid ko, hindi dapat maging ganito ang mga bagay na ito. [11]Ang bukal ba ay nagbubulwak ng
matamis at ng mapait na tubig sa iisang butas? [12]Mga kapatid ko, makapagbubunga ba ng olibo

ang puno ng igos? o ang puno ng ubas ng igos? Ang bukal ay gayon din, hindi ito makapaglalabas
ng maalat at matamis na tubig nang sabay. [13]Sino sa inyo ang matalino at nakauunawa? Hayaang
ipakita niya sa pamamagitan ng mabuting pamumuhay ang kaniyang mga gawa na may
mapagpakumbabang karunungan. [14]Maaaring magkaroon ng mapait na pag-iinggitan at
pagtatalu-talo sa inyong mga puso. Kung mayroon man, huwag magyabang at magsinungaling
laban sa katotohanan. [15]Ang karunungang ito ay hindi nagmumula sa itaas, ito ay mula sa mundo.
Ang karunungang ito ay mula sa kalikasan ng tao, ito ay mula sa diyablo. [16]Kung saan naroon ang
pag-iinggitan at pagtatalo-talo, naroroon ang kaguluhan at bawat masasamang mga bagay. [17]Ang
karunungang nagmumula sa itaas una sa lahat ay, dalisay, pagkatapos ay mapayapa, maamo,
nagpapasakop, puno ng kahabagan at mabubuting bunga. Ito ay hindi nagtatangi at walang
pagkukunwari. [18]Ang mga mamamayapa ay naghahasik nang mapayapa. Sila ay nag-aani ng bunga
at ito ay ang katuwiran.

Chapter 4

[1]Saan nagmula ang mga labanan at mga pag- aaway-away sa inyo? Hindi ba ito ay nagmula sa
inyong mga pagnanasa na naglalaban sa inyong mga kalooban? [2]Nagnanasa kayo nang masidhi
ngunit hindi kayo nagkakaroon. Kayo ay pumapatay at nag-iimbot ngunit hindi kayo makakamit.
Kayo ay nag-aaway-away at naglalaban-laban. Hindi kayo nagka-karoon dahil hindi kayo humihingi.
[3]Nang humingi kayo, hindi kayo nakatanggap sapagkat ang inyong paghingi ay masama. Ang
inyong hinihingi ay gagamitin ninyo sa inyong mga masidhing pagnanasa. [4]Kayong mga
mangangalunyang lalaki at babae, ang pakikipagkaibigan sa sanlibutan ay pakikipag-away sa Diyos.
Hindi ba ninyo ito alam? Kaya ang sinumang makikipagkaibigan sa sanlibutan ay kaaway ng Diyos.
[5]Sinasabi ng kasulatan: Ang Espiritung nananahan sa atin ay labis na naninibugho. Sa palagay ba
ninyo ay walang kabuluhan ang sinasabing ito ng kasulatan? [6]Tayo ay binigyan ng Diyos nang
higit pang biyaya. Dahil dito sinabi niya: Sinasalungat ng Diyos ang mga mapagmataas ngunit
binibigyan niya ng biyaya ang mga mapagpakumbaba. [7]Ipasakop nga ninyo ang inyong mga sarili
sa Diyos. Labanan ninyo ang diyablo at siya ay lalayo sa inyo. [8]Magsilapit kayo sa Diyos at Siya
ay lalapit sa inyo. Kayong mga makasalanan, linisin ninyo ang inyong mga kamay. Kayong mga
taong nagdadalawang-isip, dalisayin ninyo ang inyong mga puso. [9]Mamighati kayo, magdalamhati
at tumangis. Palitan ninyo ang inyong pagtawa ng pagdadalamhati. Palitan ninyo ang inyong
katuwaan ng kalungkutan. 10 Magpakumbaba kayo sa harapan ng Panginoon at kayo ay itataas
niya. [11]Mga kapatid, huwag kayong magsalita ng masama laban sa isa`t isa. Ang gumagawa nito
at humahatol sa kaniyang kapatid ay nagsasalita ng masama laban sa kautusan at humahatol sa
kautusan. Kung hinahatulan mo ang kautusan, hindi ka tagapagsagawa ng kautusan. Ikaw ay
manghahatol. [12]Iisa lamang ang nagbibigay ng kautusan. Siya ay makapagliligtas at makapupuksa.
Sino ka upang humatol sa ibang tao? [13]Makinig kayo ngayon, kayong nagsasabing: Ngayon o kaya

ay bukas, kami ay pupunta sa gayong lunsod. Mananatili kami roon ng isang taon. Kami ay
mangangalakal at tutubo. [14]Ngunit hindi ninyo alam kung ano ang mangyayari sa kinabukasan.
Ano ba ang iyong buhay? Ito ay tulad sa isang singaw na sa maikling oras ay lumilitaw at pagkatapos
ay naglalaho. [15]Ito ang dapat ninyong sabihin: Kung kalooban ng Panginoon, mabubuhay tayo.
Gagawin natin ang bagay na ito o ang gayong bagay. [16]Datapuwat ngayon ay nagmamapuri kayo
sa inyong mga kayabangan. Ang lahat ng ganitong pagmamapuri ay napakasama. [17]Kaya nga, ang
sinumang nakaaalam na gumawa ng mabuti at hindi gumagawa nito ay nagkakasala.

Chapter 5

[1]Mga mayayaman, makinig kayo, kayo ay tumangis at pumalahaw sa darating ninyong mga
paghihirap. [2]Ang mga kayamanan ninyo ay nabulok. Ang mga damit ninyo ay kinain ng tanga.
[3]Ang mga ginto at pilak ninyo ay kinalawang. Ang kalawang ng mga ito ang magiging patotoo
laban sa inyo at siyang kakain sa inyong mga laman tulad ng apoy. Kayo ay nag-imbak ng kayamanan
para sa mga huling araw. [4]Tingnan ninyo. Ipinagkait ninyo ang mga upa ng mga manggagawang
gumapas sa inyong mga bukirin. Ang kanilang mga upa ay umiiyak. Ang iyak ng mga
manggagawang gumapas ay narinig ng Panginoon ng mga hukbo. [5]Kayo ay namuhay sa mundong
ito sa kasaganaan at pagpapasasa. Binusog ninyo ang inyong mga puso tulad sa araw ng pagkakatay.
[6]Inyong hinatulan at pinatay ang taong matuwid. Hindi niya kayo tinututulan. [7]Mga kapatid ko,
magtiis kayo hanggang sa pagbalik ng Panginoon. Tingnan ninyo ang magsasaka kung papaano
siya naghihintay sa mahalagang bunga ng lupa. Matiyaga niya itong hinihintay hanggang sa pagdating
ng una at huling ulan. [8]Magtiis din nga kayo at patatagin ninyo ang inyong mga loob sapagkat
malapit na ang pagbabalik ng Panginoon. [9]Mga kapatid, huwag kayong maghinagpis sa isa`t isa
upang hindi kayo mahatulan. Tingnan ninyo, ang hukom ay nakatayo sa pintuan. [10]Mga kapatid,
gawin ninyong halimbawa ang mga propeta na nangaral sa pangalan ng Panginoon. Sila ang mga
halimbawa na dumanas ng paghihirap at ng pagtitiis. [11]Tingnan ninyo, itinuturing nating pinagpala
ang mga nakapagtiis. Narinig ninyo ang pagtitiis ni Job at nalaman ninyo ang ginawa ng Diyos.
Nalaman ninyo na ang Panginoon ay lubhang maawain at mahabagin. [12]Ngunit higit sa lahat mga
kapatid ko, huwag kayong susumpa. Huwag kayong susumpa sa pamamagitan ng langit o lupa o
ng ano pa mang panunumpa. Ang inyong oo ay dapat maging oo, ang inyong hindi ay dapat maging
hindi upang hindi kayo maging mapagpakunwari. [13]Mayroon bang napipighati sa inyo? Hayaan
siyang manalangin. Mayroon bang masaya sa inyo? Hayaan siyang magpuri. [14]Mayroon bang may
malubhang sakit sa inyo? Hayaan siyang tumawag sa mga matatanda sa iglesya. Hayaan silang
ipanalangin siya at pahiran siya ng langis sa pangalan ng Panginoon. [15]Ang panalanging may
pananampalataya ay makapagpapagaling sa taong maysakit at siya ay ibabangon ng Panginoon.
Kung mayroon siyang nagawang mga pagkakasala, siya ay patatawarin sa mga iyon.
[16]Magpahayagan kayo ng inyong mga pagkakamali sa isa`t isa. Magpanalanginan kayo sa isa`t isa,

upang gumaling kayo. Ang mabisa at taimtim na panalangin ng taong matuwid ay maraming
nagagawa. [17]Si Elias ay taong may damdamin ding tulad natin. Mataimtim siyang nanalangin na
huwag umulan at hindi nga umulan sa lupa sa loob nang tatlo at kalahating taon. [18]Muli siyang
nanalangin at ang langit ay nagbuhos ng ulan, ang lupa ay nagbigay ng ani. [19]Mga kapatid, maaaring
ang isa sa inyo ay lumihis sa katotohanan at siya ay napanumbalik ng isa sa inyo. [20]Dapat malaman
ng nagpanumbalik sa makasalanan mula sa landas ng pagkakamali, na siya ay makapagliligtas ng
isang kaluluwa mula sa kamatayan. Siya ay magtatakip ng maraming kasalanan.